

**ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรชกาฯ**

นางสาวกนิษฐ์พิชญา อัฐมาธิตักดี

**งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางการศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรชกาฯ กรุงเทพมหานคร**

ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยี
อรรถวิทย์พัฒนวิชาการ
ชื่อผู้วิจัย นางสาวกนิศพิชญา อัฐมาธิตถักดี
ปีการศึกษา 2562

งานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 441 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ผลปรากฏว่า พฤติกรรมการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$, $SD = 0.77$) เจตคติต่อการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, $SD = 0.77$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, $SD = 0.85$) การสนับสนุนของครอบครัว โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, $SD = 0.91$) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$) และ ($SD = 0.82$) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$, $SD = 0.82$) บรรยากาศทางการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$, $SD = 0.94$) ลักษณะมุ่งอนาคต โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, $SD = 0.80$)

2. การหาค่าสหสัมพันธ์ Pearson พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้าน พฤติกรรมการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน

กิตติกรรมประกาศ

จากการทำงานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ขอกราบขอบพระคุณท่าน ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง ที่ให้
โอกาสในการทำงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ที่ให้ความร่วมมือใน
การตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

นางสาวกนิศ์พิชญา อัฐมาธิตักดิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	6
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
สรุปผลการวิจัย.....	58
อภิปรายผล.....	59
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	60
ภาคผนวก.....	62
บรรณานุกรม.....	71
ประวัติผู้วิจัย.....	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ กำหนดนโยบายแม่บทในการดำเนินงาน 4 ประการ คือ ความเป็นเลิศ ความทันสมัย ความรับผิดชอบต่อสังคม และการรักษาศิลปวัฒนธรรม ของชาติ มีวิสัยทัศน์ (VISION) ว่าเป็นองค์กรการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเพื่อสร้างคนให้มีศักยภาพสูงสุด วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จะได้รับการพัฒนาเป็นองค์กรการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพต่อการสร้างความรู้ที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพที่ตนศึกษาอยู่ ให้มีสมรรถนะสูงเป็นแบบสากล มีความรู้ คู่คุณธรรม รับผิดชอบต่อสังคม และดำรงรักษา ศิลปวัฒนธรรม และความเป็นไทย พันธกิจ ของวิทยาลัยฯ (MISSION) คือ 1. ผลิตนักศึกษาที่มีความคิดสร้างสรรค์มีทักษะมีคุณธรรม และจริยธรรม 2. มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อแสวงหาองค์ความรู้และการพัฒนาวิทยาการใหม่ๆ 3. บริการทาง วิชาการแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสู่ชุมชน 4. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและการ ประกันคุณภาพ 5. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงผลักดันภายในตัวบุคคลที่แสดงถึงความต้องการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งนักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่างให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ในแนวทางเดียวกัน แมคเคลแลนด์ McClelland (1953) ได้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นความปรารถนาของบุคคลหรือเป็นแรงขับภายในบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ และ Rabideau (2005) ได้ให้ความหมายไว้ในทำนองเดียวกันว่า บุคคล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความต้องการที่จะบรรลุความสำเร็จ หรือให้ได้ผลดีเลิศแต่ละบุคคลจะบรรลุความต้องการของตนเองในหลากหลายวิธี และขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นเหตุผลภายในตัวบุคคลหรือเป็นเหตุผลจากความต้องการภายนอกก็ได้ จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอันมุ่งมั่นที่จะไปถึงเป้าหมาย ซึ่ง สุรางค์ (2541) กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศที่ตนเองได้ตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียน และยังมีส่วนในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงขับที่อยู่ภายในตัวมนุษย์ที่ทำหน้าที่กระตุ้นให้เกิด

ความมุ่งมั่นในการทำงาน (วิภาพร, 2542) คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละและพร้อมที่จะทำงานด้วยความเต็มใจ (โยธิน, 2533) และแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผลงานที่ออกมามีคุณภาพและงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและรวดเร็ว (วิไลวรรณ และคณะ, 2549)

ในฐานะที่ผู้วิจัยรับผิดชอบดูแลงานด้านวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ จึงได้สนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศภายในวิทยาลัยฯ ที่สามารถนำไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับพันธกิจ ของวิทยาลัยฯ (MISSION) ที่ว่าผลิตนักศึกษาที่มีความคิดสร้างสรรค์มีทักษะมีคุณธรรม และจริยธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2,825 คน (ณ วันที่ 11 มิถุนายน 2562 จากสำนักทะเบียนและวัดผล)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ปีการศึกษา 2562 จำนวน จำนวน 441 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562 จนถึงเดือน มีนาคม

พ.ศ. 2563

พื้นที่ในการเก็บข้อมูล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 เพศ

1.2 อายุ

1.3 สาขาวิชา

ตัวแปรตาม คือ ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

1.1 พฤติกรรมการเรียน

1.2 เจตคติต่อการเรียน

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.4 การสนับสนุนของครอบครัว

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาในกลุ่มเพื่อน

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับครู

1.7 บรรยากาศทางการเรียน

1.8 ลักษณะมุ่งอนาคต

และความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง องค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อความรู้ความสามารถของ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การแสดงออกในห้องเรียน เช่น วิธีการในการเรียน การรู้จักใช้เวลา การปฏิบัติตน สามารถสังเกตได้ในชั้นเรียน

1.2 เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อความสำคัญของการเรียน คุณค่าของการเรียน และ ประโยชน์ของการเรียน ซึ่งเป็นแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่มีต่อการเรียนของนักศึกษา

1.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความขยันเอาใจใส่ในการเรียน มีระเบียบวินัยในตนเองมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียน

1.4 การสนับสนุนของครอบครัว หมายถึง การที่นักศึกษาได้รับความช่วยเหลือ ความรัก ความเอาใจใส่ และได้รับการยอมรับจากครอบครัว

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน หมายถึง การที่นักศึกษาได้รับความช่วยเหลือ ความรัก ความเอาใจใส่ และได้รับการยอมรับจากเพื่อนในห้องเรียน

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับครู หมายถึง การที่นักศึกษาได้รับความรู้ ความช่วยเหลือ ความรัก ความเอาใจใส่ และได้รับการยอมรับจากครูผู้สอน

1.7 บรรยากาศทางการเรียน หมายถึง สภาพการณ์ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนในห้องเรียน เช่น ความพร้อมของอุปกรณ์ภายในห้องเรียน พฤติกรรมของครูที่แสดงออกต่อนักเรียน ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและไม่ดีต่อครู หรือพฤติกรรมของนักเรียนและเพื่อน ที่แสดงออกในขณะที่กำลังเรียนในห้องเรียน

1.8 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นขบวนการ หรือ การตัดสินใจ แสวงหาแนวทางที่ดีที่สุด โดยมีการวางแผน ดำเนินการตามเป้าหมาย การแก้ปัญหา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติและนำมาซึ่งอนาคตที่พึงประสงค์

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์ ณิชยการ ปีการศึกษา 2562 จำนวน จำนวน 441 คน

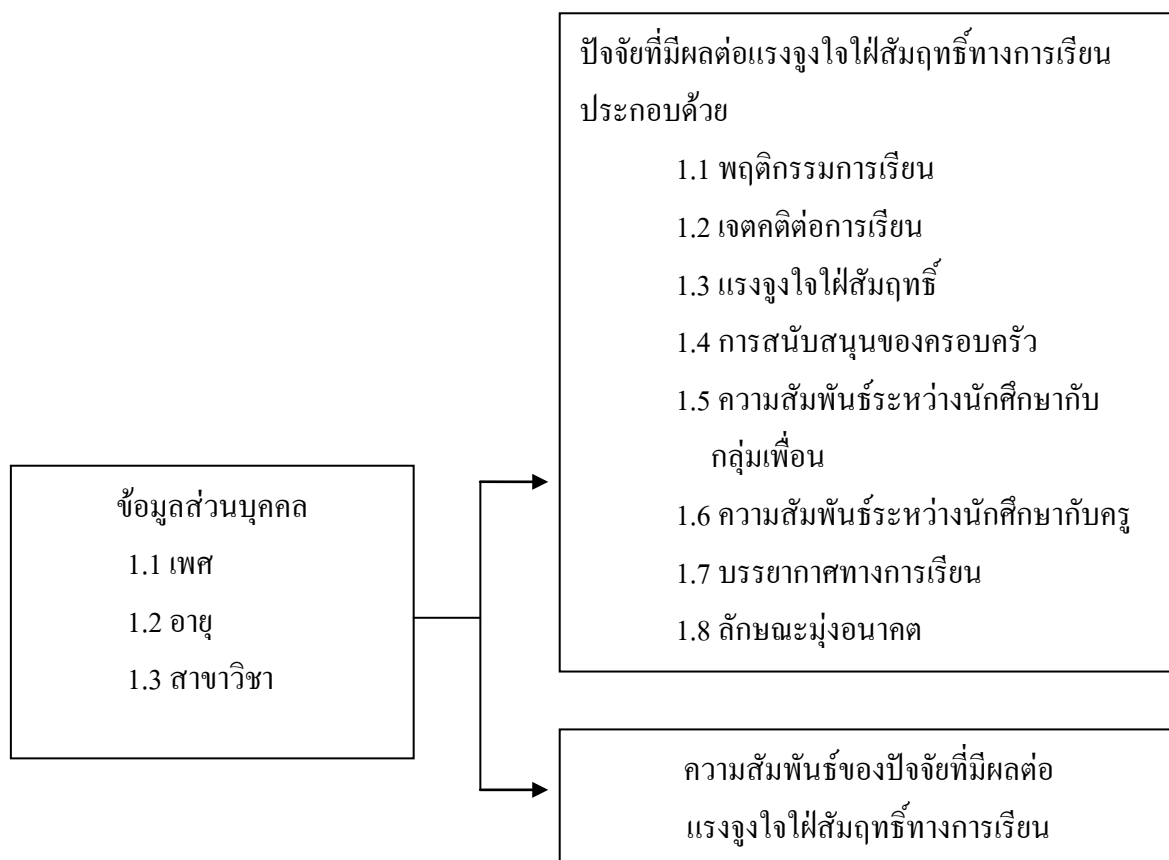
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์ ณิชยการ

2. ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์ ณิชยการ

3. ได้ข้อมูลสารสนเทศภายในวิทยาลัยฯ ที่สามารถนำไปปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน
 - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน
 - 1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของครอบครัว
 - 1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู
 - 1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับกลุ่มเพื่อน
 - 1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศทางการเรียน
 - 1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต
2. วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

ความหมายที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน

โฮลทซ์แมน (Holtzman, 1965 : 7) ได้กล่าวถึงนิสัยในการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ

1) การใช้เวลาเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้เวลาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม และการทำงานโดยรู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำเรื่องใดก่อนหลัง ไม่พักผ่อน หลีกเลียง รอเวลาทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร และปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันเวลา

2) วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนที่ถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปว่า นิสัยในการเรียนเป็นพฤติกรรมที่สืบเนื่องมาจากทักษะในการเรียนและเทคนิคในการเรียนสำหรับนักศึกษาอาจถือได้ว่าเป็นเทคนิคในการเรียนอย่างหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำ โดยพฤติกรรมส่วนนี้มาจากเทคนิคในการเรียน รวมถึงการทำงานและการใช้เวลาอย่างเหมาะสมของนักศึกษาด้วย

เครนตัน และบาร์คเลย์ (Cranston ;& Barclay. 1985 : 136) ได้ให้ความเห็นว่าพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน และเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การสอน ผู้สอน และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน หมายถึง วิธีการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าขณะนั่นเอง

เฟรดเดอริก , คิทเชน และแมคเอลวี (Frederick, Kichen ; & Mcelevee. 1947 : 10) กล่าวว่านิสัยในการเรียนและเทคนิคในการเรียนมิได้เกิดจากสาเหตุภายนอกแต่เป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนแก้ไข ซัดเกล้า และพัฒนาจนถึงจุดสมดุลระหว่างที่ทำไปกับผลงานที่ออกมาและนำไปใช้จริง

ไอแซงค์ , อาโนลด์ และเมลลี่ (Eysenck ; Arnold ;& Meili. 1972 : 92-93) กล่าวว่า นิสัยหมายถึงแนวโน้มที่แต่ละบุคคลจะแสดงพฤติกรรมจนเป็นกิจนิสัย และเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์ ดังนั้นนิสัยทางการเรียนจึงเป็นพฤติกรรมทางการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำจนกลายเป็นนิสัย

เครนตัน และบาร์คเลย์ (Cranston ;& Carclely. 1985 : 136) ได้ให้ความเห็นว่า พฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน และเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การสอน และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน หมายถึงวิธีการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าขณะนั่นเอง

ธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา (2525 : 33) ได้อธิบายความหมายและลักษณะของพฤติกรรมในการเรียนพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออก เพื่อมุ่งพัฒนาในด้านความรู้เจตคติและทักษะตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ในวิชาต่างๆ

กึ่งกาญจน์ ปานทอง (2545 : 19) ได้อธิบายว่าพฤติกรรมการเรียน หมายถึงการปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนในห้องเรียนอย่างเหมาะสม ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การฟัง การอ่าน การจดโน้ตเพื่อช่วยจำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียนและการเตรียมตัวสอบ

จากข้อความข้างต้นอาจจะกล่าวได้ว่า นิสัยในการเรียน คือพฤติกรรมหรือการแสดงออกที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะวิธีการในการเรียน การรู้จักใช้เวลา การปฏิบัติตน ซึ่งปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนเกิดจากการเรียนรู้และสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ด้วยวิธีการที่เหมาะสม

ประเภทของวิธีการเรียนและพฤติกรรมการเรียน

เชอริล ริชแมน และแอนโทนี กาช่า (ศักดิ์ชาย ชุศรีโรดม. 2535 20 ; อ้างอิงจาก Sheril Reichman ; & Anthony. 1975 : 86-87) ได้แบ่งประเภทของวิธีการเรียนไว้ 6 แบบ คือ

1. แบบอิสระ ลักษณะผู้เรียนแบบนี้ชอบที่จะคิดและทำงานในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง

2. แบบหลีกเลี่ยง ผู้เรียนแบบนี้จะไม่สนใจการเรียนรู้เนื้อหาวิชาในชั้นเรียนตามแบบแผนทักษะของผู้เรียนแบบนี้เห็นว่าห้องเรียนเป็นสิ่งที่ไม่น่าสนใจ
3. แบบร่วมมือ ผู้เรียนแบบนี้รู้สึกว่าตนสามารถเรียนรู้ได้มากที่สุด โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้และความสามารถซึ่งกันและกัน
4. แบบพึ่งพา ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้เป็นแบบที่แสดงความอยากเรียนรู้น้อย และจะเรียนรู้เฉพาะสิ่งที่ถูกบังคับหรือกำหนดให้เรียน
5. แบบแบ่งชั้นเรียน แบบนี้ผู้เรียนเนื้อหาวิชาเพื่อที่จะทำคะแนนให้ได้ดีกว่าคนอื่นๆ ในชั้นเรียน
6. แบบมีส่วนร่วม ลักษณะของผู้เรียนแบบนี้ต้องการที่จะเรียนรู้เนื้อหาวิชาและชอบเข้าชั้นเรียน มีความรับผิดชอบที่จะเรียนรู้ให้มากที่สุดจากชั้นเรียน

จากการแบ่งวิธีการเรียนข้างต้น สรุปได้ว่านักศึกษาแต่ละคนจะมีวิธีการเรียนหรือพฤติกรรมการศึกษาที่เป็นลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไป ตามความชอบของต่างคนในสภาพการเรียนต่างๆ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการศึกษา

เนกกุล กริแสง (2520 : 43-50) ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของวิธีเรียนของนักเรียนซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการเรียนว่า นักเรียนจะบรรลุจุดหมายในการเรียนที่ดีนั้นจะต้องมีวิธีการเรียนที่ถูกต้อง โดยวิธีการเรียนนั้นมีองค์ประกอบที่นักเรียนจะต้องให้ความสำคัญคือ การฝึกฝน การรู้ผลงาน การแบ่งบทเรียนเป็นตอนๆ การใช้ประสาทรับรู้ช่วยในการเรียน เครื่องล่อใจ หมายถึง สิ่งของหรือสถานการณ์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ให้ทำกิจกรรมหรือแสดงพฤติกรรม และความเอาใจใส่ต่อการเรียน

รุ่งทิวา จักรกร (2527 : 21) ได้กล่าวพอสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการศึกษาประกอบด้วย

1. ลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ที่อยากจะเรียนรู้ ความสามารถในการจำสิ่งที่เรียนรู้แล้ว ระดับเชาวน์ปัญญา เจตคติต่อการเรียนรู้ และสุขภาพจิต
2. ลักษณะของการเรียนรู้ สิ่งที่จะเรียนรู้อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ
 - 2.1 บทเรียน ได้แก่ เนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของบทเรียนที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ คือ ความสั้น – ยาวของบทเรียน ความยาก – ง่ายของบทเรียน เป็นต้น
 - 2.2 สื่อประกอบการเรียน ได้แก่ สื่อสารการเรียนต่าง ๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่นๆ โดยลักษณะของสื่อประกอบ

ของบทเรียนที่มีต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ได้แก่ ความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสม ของสื่อ

3. วิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้ของบุคคลอาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

3.1 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 การเรียนรู้โดยมีครูสอน

4. แรงจูงใจในการเรียน จะเป็นสิ่งที่กระตุ้น หรือแรงดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ออกมา ความต้องการอยากรู้ อยากพัฒนาตนเอง ให้ก้าวหน้า มีความพึงพอใจที่จะเรียน มีเจตคติที่ดีต่อบทเรียน ต่อครูผู้สอน ย่อมก่อให้เกิดผลการเรียนที่น่าพอใจ

สังค อุทรานันท์ (2525 : 42) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า องค์ประกอบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนนั้น นอกจากวิธีการเรียนแล้ว ลักษณะของการเรียน อัตราการเรียนของผู้เรียนก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน

กล่าวโดยสรุปก็คือ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนนั้นประกอบด้วยลักษณะของนักเรียน ลักษณะของสิ่งที่จะเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้และแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน ซึ่งตัวแปรที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนตามความมุ่งหวัง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนักเรียนเป็นสำคัญ

การพัฒนาพฤติกรรมการเรียน

พฤติกรรมการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ดีก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ไม่ดี ก็จะส่งผลให้ผลการเรียนต่ำ แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการเรียนสามารถพัฒนาได้ ดังที่มีผู้เสนอแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาให้เกิด พฤติกรรมการเรียน ไว้ดังนี้

ก่อ สวัสดิพานิช (2529 : 2) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน หรือวิธีการเรียนที่ดีนั้นว่า เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ยากในตอนต้น แต่ถ้าปฏิบัติติดต่อกันเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว วิธีเรียนนั้นก็จะติดเป็นนิสัยประจำตัว ซึ่งเป็นพฤติกรรมการเรียนที่ดี ได้แก่ การแบ่งเวลาสำหรับศึกษาไว้เป็นสัดส่วน เมื่อถึงเวลาเรียนก็เรียน ตั้งอกตั้งใจเรียน พยายามรักษาเวลา และทำตารางเวลาที่กำหนดไว้ให้ได้ทุกวัน หาสถานที่ที่ต้องการศึกษาให้เหมาะสม บังคับใจให้แน่วแน่ต่อการเรียน และทำงานต้องทำให้สำเร็จ กำหนดงานที่จะทำไว้ให้เหมาะสมกับความสามารถ

นอกจากนี้ สมิธ (Smith. 1970 : 2 - 35) ได้เสนอวิธีในการเรียนที่ดีขึ้นโดยการปรับปรุงด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็วและความเข้าใจในเนื้อหาการอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่าหรือทบทวนเรื่องราวเดิมซ้ำๆ ได้หลายครั้ง ในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหาจะต้องพยายามจำจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้นให้ได้

2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา ข้อเท็จจริงความคิดเห็นของผู้เรียนเพื่อจำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่ายชัดเจนหรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ

3. การจดโน้ต ส่วนที่สำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้

4. การทบทวนหลังจากที่ได้เรียนมาแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเรื่องที่ได้เรียนมาโดยใช้ช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เพื่อคงความรอบรู้ในเรื่องนั้นๆ ไว้

5. การเขียน การเขียนรายงานหรือทำการบ้านที่ไม่ได้ดีอาจเนื่องมาจากไม่รู้เรื่องนั้นจริงๆ ซึ่งปรับปรุงได้โดยการศึกษาให้เข้าใจ

6. การใช้ห้องสมุด

ทิพาวดี เอมะวรรณะ (2539 : 3 - 26) ได้เสนอวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนมองเห็นปัญหาของตน เมื่อผู้เรียนตระหนักว่าวิธีการเรียนในปัจจุบันของตนยังไม่ดีพอที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนตามที่ตนมุ่งหมายด้วยสาเหตุใดก็ตาม ก็แสดงว่าผู้เรียนเริ่มมองเห็นปัญหาของตนแล้ว

ขั้นที่ 2 มองวิธีการแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนต้องการปรับปรุงตนเองก็เริ่มต้นหาทางแก้ปัญหา ซึ่งระยะนี้เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เรียนจะแสวงหาผู้ช่วยเหลือ เช่น ปรึกษากับครู หรือขอรับบริการจากครูแนะแนว

ขั้นที่ 3 ดำเนินการแก้ปัญหา โดยมีหลักการที่ควรยึด 6 ประการคือ

1. สะสม (Gradualness) คือ การเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป สะสมวันละนิด ไม่ใช่หักโหมเฉพาะก่อนสอบเพียง 5 - 6 วัน

2. ทำซ้ำ (Repetition) คือ การป้องกันการลืมด้วยการท่องและทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ

3. ย้ำแรงเสริม (Reinforcement) อาจเป็นการให้รางวัลตนเอง ชมเชยตนเองเพื่อให้เกิดกำลังใจในการเรียน

4. เพิ่มความกระตือรือร้น (Active Learning) ต้องมีความใส่ใจเรื่องที่อ่านตลอดจนการคิดหรือการกระทำสิ่งที่ตนต้องการเสมอ

5. เน้นการปฏิบัติ (Practice) เมื่อศึกษาทฤษฎีแล้วควรลงมือปฏิบัติให้เกิดความชำนาญและทำได้แม่นยำ

6. หาสิ่งเร้า (Stimulus Control) โดยอาศัยการจัดสิ่งแวดล้อมเข้าช่วยเป็นตัวกระตุ้น

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงวิธีการเรียน อาจใช้วิธีการดังนี้

1. การจัดตารางเรียน เป็นการวางแผนล่วงหน้า จัดแบ่งเวลาที่เหมาะสมและเป็นตัวกระตุ้นให้เร่งทำงานโดยบรรลุเป้าหมาย
2. เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้ตนเองด้วยวิธีที่เหมาะสมกับตนเอง
3. เรียนจากตำราด้วยการอ่าน กิจ สรุปล และถามตนเอง
4. ฝึกการบันทึก เช่น การเขียนตัวโน้ต เขียนลดหล่นกัน ใช้ปากกาต่างสีขีดหรือบันทึกตามลำดับความสำคัญ เป็นต้น
5. ฝึกเทคนิคการอ่านอย่างรวดเร็ว เช่น อ่านนำ การอ่านเป็นช่วงประโยค การอ่านเฉพาะใจความสำคัญ การอ่านคร่าวๆ หรืออ่านผ่านตา

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรเรียนสรุปได้ว่า พฤติกรรมกรเรียนที่ดีนั้นจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นของแต่ละบุคคล ซึ่งมีองค์ประกอบต่าง ๆ ในการมีส่วนส่งเสริมพฤติกรรมกรเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน อันได้แก่ พฤติกรรมกรสอนของครู ความพร้อมหรือธรรมชาติของผู้เรียน สภาพแวดล้อม อุปกรณ์กรเรียน เพื่อนร่วมชั้น ทั้งนี้ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างจริงจังและต่อเนื่องของตัวนักเรียนเอง โดยเริ่มจากสำรวจว่าตนเองบกพร่องในพฤติกรรมใด เมื่อได้รับข้อมูลแล้วจึงนำไปปฏิบัติพร้อมกับหาวิธีปรับปรุงพฤติกรรมดังกล่าวให้เหมาะสมกับตนเอง เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไปอันจะนำไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียนในที่สุด

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน

ความหมายของเจตคติ

คำว่า ทักษคติ หรือ เจตคติ เป็นศัพท์บัญญัติทางวิชาการ มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” มาจากภาษาลาตินว่า “Aptus” เป็นนามธรรม ที่หมายถึง ความเหมาะสมหรือการดัดแปลงให้เหมาะสม ดังนั้น เจตคติจึงหมายถึง การเตรียมพร้อมแห่งจิตใจของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เจตคติเมื่อเกิดขึ้นแล้ว จะแสดงออกมาในรูปแบบของพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล และเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางอารมณ์ (สุชา จันทร์เอม, 2539 : 72)

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 54) ได้ให้นิยาม เจตคติหรือทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกเชื่อ ศรัทธา ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนเกิดความพร้อมที่จะแสดงการกระทำออกมา ซึ่งอาจจะไปในทางดีหรือไม่ดีก็ได้ เจตคดียังไม่เป็นพฤติกรรมแต่เป็นตัวการที่จะทำให้พฤติกรรม ดังนั้น เจตคติจึงเป็นคุณลักษณะของความรู้สึกที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในใจ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2545 : 366) กล่าวว่า เจตคติเป็นแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุสิ่งของ หรือความคิด เจตคติอาจจะ

เป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีเจตคติทางบวกต่อสิ่งใดก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น แต่ถ้ามีเจตคติในทางลบก็จะหลีกเลี่ยง

ลักษณะของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 242 - 245) กล่าวว่า เจตคติมีลักษณะดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่างๆ รอบตัว บุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าประสบการณ์ที่เหมือนกัน ก็จะมีเจตคติที่แตกต่างกันไปด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น

2. เจตคติเป็นความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนองมีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับ และจะเกี่ยวเนื่องกับอารมณ์ด้วย

3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมิน คือ ลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือการประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็หมายความว่า เป็นเจตคติทางบวก แต่ถ้าผลการประเมินออกมาในทางที่ไม่ดีก็หมายความว่า เป็นเจตคติทางลบ

4. เจตคติเข้มข้น คือ มีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือเห็นด้วยอย่างยิ่งก็แสดงว่าเจตคติมีความเข้มข้นในระดับสูง

5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคลนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใดทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้น

6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นสภาวะทางจิตใจซึ่งหากไม่ได้แสดงออกก็ไม่สามารถจะรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไร ส่วนเจตคติที่เป็นพฤติกรรมภายนอกจะแสดงออก เนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นนี้ยังมีสาเหตุอื่นๆ ร่วมอยู่ด้วย เช่น บุคคลแสดงความไม่ชอบด้วยการดูคู้คนอื่น และนอกจาก เหตุผลของการไม่ชอบแล้ว อาจเกิดจากการถูกทำร้ายด้วย

7. เจตคติจะต้องมีสิ่งเร้าจึงเกิดการตอบสนองขึ้น แต่ก็ไม่จำเป็นว่า เจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอกจะสอดคล้องกัน เพราะก่อนแสดงออกบุคคลนั้น อาจปรับปรุงความรู้สึกที่จะกระทำให้เหมาะสมกับปทัสถานของสังคม แล้วจึงแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมภายนอก

เจตคติต่อการเรียน

ศิริรัตน์ ภูสกลเจริญศักดิ์ (2531 : 31) ได้ให้ความหมายของทัศนคติในการเรียนว่า หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ในเรื่องการเรียนอันเกี่ยวข้องกับ ตัวครู การศึกษาและเพื่อน ซึ่งแสดงออกในรูปพฤติกรรม 2 ลักษณะคือ

1. ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนหรือทัศนคติทางบวก (Positive Attitude) นักเรียนจะแสดงออก ในลักษณะพึงพอใจในการเรียน สนใจเรียน มีความรู้สึกว่าครูเป็นบุคคลที่น่าเคารพ สามารถ ถ่ายทอดความรู้ได้ดี เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าเพื่อให้ความช่วยเหลือในเรื่องการเรียน

2. ทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนหรือทัศนคติทางลบ (Negative Attitude) นักเรียนจะ แสดงออกในลักษณะความไม่พอใจ ไม่ชอบการเรียน ไม่ชอบครู ไม่ชอบเพื่อน ทำให้เกิดความ ท้อแท้ เบื่อหน่าย ขาดเรียนบ่อยๆ

สรุปได้ว่า เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิด ความเชื่อ หรือความรู้สึกของนักเรียนที่มี ต่อ ความสำคัญของการเรียน คุณค่าของการเรียน และ ประโยชน์ของการเรียน ซึ่งเป็นแนวโน้มใน การแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่มีต่อการเรียนของนักเรียน

1.4 การสร้างและการพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียน

การที่นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ก็จะเป็นตัวกำหนดแนวทางพฤติกรรมของตนเอง เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี อัจฉรา สุขารมณ (2527 : 183 - 184) กล่าวถึง การสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนไว้ ดังนี้

1.4.1 การสร้างเจตคติที่ดีต่อโรงเรียนและวิชาต่างๆ อาจทำได้โดย

1) จัดประสบการณ์ นำความพอใจ นำความสนุกสนานมาให้แก่ผู้เรียน โดยการสอนวิชาต่างๆ ให้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริง

2) ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องต่าง ๆ เช่น ความประพฤติ ความมีวินัยในตนเอง และวินัยทางสังคม ให้ความอบอุ่น และพยายามทำความเข้าใจและรับรู้ปัญหาส่วนตัวของเด็ก เด็กจะเลียนแบบเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างจากครูได้

3) จัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ในโรงเรียนให้น่าสนใจ เช่น สภาพของห้องเรียน บรรยากาศใน ห้องเรียน มีการจัดห้องสมุดศูนย์หนังสือ ห้องอ่านหนังสือ

1.4.2 การเปลี่ยนแปลงแก้ไขเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ทำได้ดังนี้

1) ให้การแนะนำหรือคำแนะนำที่ถูกต้อง ได้ถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาเรียน อาจพูดถึงประโยชน์ที่ได้จากการเรียน ครูและนักเรียนต้องร่วมมือกัน

2) อาจใช้พลังกลุ่มช่วยในการเปลี่ยนแปลงนิสัยที่ไม่ดีบางอย่างมีการให้แรง เสริมประเภทต่างๆ โดยเลือกหาแรงเสริมที่ตรงกับความต้องการของเด็ก

1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า แรงจูงใจใฝ่ ใ้ไว้ดังนี้

แมคเคลแลนด และคณะ (McClelland and others. 1969 : 110 - 111) ให้ความหมายของ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วง ไปด้วยดี แข่งขันกันด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องพยายามเอาชนะ อุปสรรคต่างๆ โดยไม่ย่อท้อ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความกังวลเมื่อประสบ ความล้มเหลว

ลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้อธิบายลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ดังนี้

เฮร์แมน (Herman. 1970 : 354 - 355) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไว้ดังนี้

1. ความทะเยอทะยาน
2. มีความหวังอย่างมาก ว่าตนจะประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่าผลจากการกระทำนั้นขึ้นอยู่

กับโอกาส

3. มีความพยายามไต่เต้าไปสู่สถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้นไป
4. มีอดทนทำงานที่ยากๆ ได้เป็นเวลานาน
5. เมื่องานที่กำลังทำอย่าง
6. มีความรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่างๆ จะผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็ว จึงควร

รีบทำสิ่งต่างๆ ให้ทันเวลา

7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
8. ในการเลือกเพื่อนร่วมงาน ก็จะเลือกเพื่อนที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
9. ต้องการให้ตนเองเป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนให้ดี
10. พยายามปฏิบัติงานให้คืออยู่เสมอ

ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จากการศึกษาและวิจัยของนักจิตวิทยา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญดังนี้

1. บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จสูงและด้วย มาตรฐานที่ดีเยี่ยมมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำหรือไร้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงประสบความสำเร็จในงานที่เกี่ยวข้องกับการ คำนวณและภาษากับงานที่ต้องใช้ปัญญาในการคิดแก้ปัญหา มากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ หรือไร้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3. บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสามารถรักษาระดับผลการเรียนที่ดีของตนในระดับมัธยมศึกษาไว้ได้จนถึงระดับอุดมศึกษา

4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญต่อบุคคลทั้งในด้านการศึกษาและอาชีพ เช่น ความสำเร็จทางการศึกษาจากสถาบัน หรือความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ด้านการดำเนินชีวิตส่วนตัวในสังคม เช่น การได้แต่งงานหรือการมีบุคลิกภาพที่ดีด้านการประกอบกิจกรรมพิเศษ (เช่น การเล่นกีฬา หรือการให้บริการแก่สังคม) และด้านการประกอบดำเนินชีวิตในครอบครัว เช่น การเป็นพ่อแม่หรือการมีความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในมุมมองที่หลากหลาย ดังนี้
 ดวงกมล บุญธิมา (2549) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนและการทำงานเป็นอย่างมาก เพราะการที่บุคคลจะทำกิจกรรมได้เต็มความสามารถหรือไม่ นั่นก็ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นเต็มใจจะทำแค่ไหน ถ้ามีแรงจูงใจที่ตรงกับความพอใจของบุคคลนั้นก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้บุคคลเอาใจใส่ต่อการเรียนและงานที่ทำมากขึ้น และถ้ามนุษย์มีความพอใจก็อาจจะทุ่มเทความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แก่งานและการเรียน ดังนั้น การศึกษาเรื่องของแรงจูงใจจึงมีความสำคัญสำหรับการจัดกระบวนการเรียนการสอน

1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของครอบครัว

ความหมายของครอบครัว

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 (2525: 167) ได้ให้ความหมายของ ครอบครัวไว้ว่า หมายถึง ผู้รวมครอบครัว คือ สามภรรยาและบุตรเป็นต้น ในการศึกษาของ ทวีริศมี ธนาคม (2518: 34) พบว่า

1. ในแง่ชีววิทยาครอบครัว หมายถึง กลุ่มคนที่เกี่ยวพันกันทางสายโลหิต เช่น สามภรรยา มีบุตร บุตรเกิดจากอสุจิของบิดาผสมกับไข่สุกของมารดา ฉะนั้น บิดามารดากับบุตรจึงเกี่ยวพันกันทางสายโลหิต แล้วแต่โครโมโซมและยีนที่บุตรได้รับจากทั้งบิดาและมารดา

2. ในแง่กฎหมาย ชายหญิงจดทะเบียนสมรสกัน มีบุตรคนเหล่านี้เป็นครอบครัวเดียวกัน ตามกฎหมาย บุตรมีสิทธิได้รับมรดกจากบิดามารดา ถ้าไม่มีบุตรผู้สืบสายโลหิตโดยตรงหรือจดทะเบียนเป็นบุตรบุญธรรม ก็นับว่าเป็นครอบครัวเดียวกันตามกฎหมาย

3. ในแง่สังคม ครอบครัว หมายถึง กลุ่มที่รวมอยู่ในบ้านเดียวกัน อาจเกี่ยวหรือไม่เกี่ยวพันทางสายโลหิตหรือทางกฎหมาย แต่มีปฏิสัมพันธ์กัน ให้ความรักและเอาใจใส่ต่อกัน มีความปรารถนาดีต่อกัน

4. ในแง่สังคมวิทยาครอบครัว คือ สถาบันพื้นฐานทางสังคมที่มีความสำคัญใกล้ชิดกับการเปลี่ยนแปลงในสภาพสถาบันอื่น ๆ

บุญลือ วันทายนต์ (2530 : 153 อ้างถึงใน ภาวินี เฟ็งศาสตร์, 2531: 249) ได้ให้ความหมายของครอบครัวว่า หมายถึง องค์กรหรือหน่วยงาน (Unit) ทางสังคมขนาดย่อยอันเกิดจากการที่ชาย หญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันนานพอที่จะให้กำเนิดบุตรและสามารถเลี้ยงดูบุตรนั้นให้อยู่ในสังคมนั้น ๆ ได้

สนธิ สมักรการ (2519: 2) ได้ให้ความหมายของครอบครัวไว้ว่า ครอบครัวคือจุดเริ่มต้นของชีวิตทันทีที่ “ชีวิตเด็ก” กำเนิดขึ้นในครอบครัว พ่อแม่และสมาชิกทุกคนที่เกี่ยวข้องจะรวมกันทำหน้าที่ดูแลสมาชิกคนใหม่ให้ความรัก อาหาร ประสบการณ์ต่าง ๆ มากมาย ครอบครัวจึงมีอิทธิพลสำคัญ ต่อเด็ก ๆ ในแง่ของการถ่ายทอดค่านิยม ทักษะคตินุคลิกภาพ พฤติกรรม

ความสำคัญของครอบครัว

นโยบายและแผนในการพัฒนาสถาบันครอบครัว (2542: 8 อ้างถึงใน สุรรัตน์จุลานุปันธุ์, 2549: 7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของครอบครัวไว้ดังนี้

1. ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานแรกที่สุดของมนุษย์และเป็นสถาบันที่เก่าแก่ที่สุดในโลกทำหน้าที่ในการหล่อหลอมความเป็นมนุษย์ของสมาชิกเกิดใหม่ในครอบครัวอัน ได้แก่ ทารก และเด็ก

2. การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวและการให้การศึกษาในครอบครัวมีอิทธิพลต่อระดับคุณภาพของคนและบุคลิกภาพซึ่งรวมทั้งค่านิยม เจตคติและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน วิถีชีวิตของสมาชิกในครอบครัวมีอิทธิพลต่อกันและกัน

3. ครอบครัวเป็นสถานบันสังคมพื้นฐานที่ประกอบด้วยวิถีชีวิตของสมาชิกของครอบครัวทุกคน วิถีชีวิตนี้ รวมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรมและจริยธรรม ซึ่งมีผลต่อคุณภาพของสังคม

4. ครอบครัวเป็นหน่วยเศรษฐกิจที่เล็กที่สุดและเป็นพื้นฐานของสังคม ครอบครัวบางครอบครัวมีบทบาทเป็นหน่วยการผลิตทางเศรษฐกิจโดยตรง

5. ครอบครัว ชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมมีผลกระทบต่อกันและกัน ต่างมีกระบวนการวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีการหยุดนิ่ง ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล

6. ปัญหาสังคมหลายประการป้องกันได้โดยสถาบันครอบครัว สถาบันครอบครัวที่รวมตัวกันได้จะเป็นพลังกลุ่ม/ชุมชน ที่สามารถพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของตนเองได้

คุณลักษณะของครอบครัวไทยที่พึงประสงค์

นโยบายและแผนงานในการพัฒนาสถาบันครอบครัว (2542: 3 อ้างถึงใน คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ, 2542: 2-3) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของ ครอบครัวไทยที่พึงประสงค์ ไว้ดังนี้

1. สมาชิกทุกคนในครอบครัวมีความรักใคร่กลมเกลียว สมานฉันท์ช่วยเหลือเกื้อกูลเอื้ออาทร มีการพูดให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีการแก้ปัญหาพร้อมกันอย่างสร้างสรรค์
2. สมาชิกในครอบครัว มีการทำกิจกรรมร่วมกันและรู้จักใช้เวลาให้เป็นประโยชน์
3. พ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวมีความรับผิดชอบ ประกอบอาชีพสุจริต รู้จักประหยัดและออม ร่วมกันเสริมสร้างฐานะของครอบครัวให้มั่นคง
4. พ่อแม่ หรือหัวหน้าครอบครัว ต้องทำตนเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม ไม่เลือกปฏิบัติไม่ทำร้ายกันและกัน อบรมเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวให้เป็นคนดีและมีประโยชน์ต่อสังคม ปฏิบัติตามหลักคุณธรรมของศาสนา
5. พ่อแม่หัวหน้าครอบครัวหรือผู้ใหญ่ในครอบครัวถ่ายทอดการเรียนรู้และภูมิปัญญาแก่สมาชิก และส่งเสริมให้ได้รับการศึกษา มีความสนใจใฝ่ รู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และรู้จักใช้เหตุผล
6. สมาชิกในครอบครัวมีสุขภาพดีรู้จักดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง สถานที่อยู่อาศัยให้สะอาดถูกสุขลักษณะ และเป็นระเบียบเรียบร้อย
7. สมาชิกในครอบครัวบำเพ็ญตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีส่วนร่วมในการทะนุบำรุงรักษาสีงแวดล้อม ศิลปะและวัฒนธรรมไทย
8. สมาชิกปฏิบัติตามครรลองประชาธิปไตยในครอบครัวเคารพกฎหมาย รู้จักใช้สิทธิและปฏิบัติตามหน้าที่พลเมืองที่ดีมีความเชื่อมั่นและปฏิบัติตนส่งเสริมการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู

3.1 ความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู พฤติกรรมการเรียนการสอน ในชั้นเรียนระหว่างครูและนักเรียนแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1.1 พฤติกรรมทางวาจา (Verbal Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียน แสดงออกเพื่อสื่อความหมายระหว่างกัน โดยการพูด

3.1.2 พฤติกรรมที่ไม่ใช่ทางวาจา (Non-Verbal Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนไม่ได้แสดงออกทางวาจา แต่เป็นการแสดงออกทางท่าทาง เช่น การเขียน การพยักหน้า หรือสั่นศีรษะ เป็นต้น

สรุปว่า พฤติกรรมของครูทั้งพฤติกรรมทางวาจาและพฤติกรรมที่ไม่ใช่วาจา ย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนการสอนและเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนทั้งสิ้น

ความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างครูและนักเรียน

1. เป็นหัวใจของการศึกษา
2. เป็นปัจจัยพื้นฐานในการเรียนของผู้เรียน
3. ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณภาพการศึกษาเป็นที่ที่มีความอบอุ่นและปลอดภัย
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการที่ดีของเจตทางด้านอารมณ์ สังคม และการเรียน

การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างครูกับนักเรียน

1. การใช้เวลาที่ร่วมกัน เช่น การกินข้าวกลางวันร่วมกันในบรรยากาศที่เป็นกันเอง การทำกิจกรรมนอกห้องเรียนร่วมกัน ครูมีการจัดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน เมื่อผู้เรียนต้องการ

2. หลีกเลี่ยงการโกธจริต การที่ครูแสดงความเอาใจใส่ ความสนใจ ให้ความใกล้ชิดกับผู้เรียน เป็นวิธีการหนึ่งในการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน วิธีการแสดงความสนใจแก่ผู้เรียนทำได้หลายวิธี ดังนี้

2.1 ครูจะต้องรู้จักผู้เรียนในชั้นทุกคน รู้จักชื่อจริง ชื่อเล่น ความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน เช่น งานอดิเรก มีพี่น้องกี่คน จุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียนแต่ละคน

2.2 ครูจะต้องแสดงความสนใจในสารทุกข์สุกดิบของผู้เรียนแต่ละคน

2.3 ครูจะมอบเวลาของตนเพื่อผู้เรียน เวลาที่นอกเหนือจากงานสอน ได้แก่ เวลาเรียนจนหลัง หรือเลิกเรียน ช่วงพักระหว่างการเรียน เพื่อช่วยผู้เรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ว่าต้องการขอคำปรึกษา ต้องการขอคำแนะนำในการหารายได้พิเศษ ครูจะต้องพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือผู้เรียนได้ตลอดเวลา

2.4 ครูจะต้องใกล้ชิด สัมผัสทั้งร่างกายและจิตใจ คำสั่งสอนและการกระทำของครูจะต้องสอดคล้องกัน เป็นต้นว่า ถ้าครูจะอบรมสั่งสอน ผู้เรียนเรื่องความซื่อสัตย์ ครูจะต้องปฏิบัติตนเป็นคนซื่อสัตย์ด้วย เช่นกัน ภาษีสัมผัส เป็นสิ่งจำเป็น การจับต้องตัวบ้าง จะเป็นสื่อให้นำให้ผู้เรียนรู้สึกถึงความใกล้ชิดสนิทสนม

3. มีวิธีการตอบสนองต่อผู้เรียนที่เหมาะสม เน้นการมีปฏิสัมพันธ์เชิงบวก ครูต้องมีความไวต่ออารมณ์ของผู้เรียน รู้จักและเข้าใจผู้เรียนแต่ละคน มีวิธีการตอบสนองต่อผู้เรียนแต่ละคนที่แตกต่างกันอย่างเหมาะสม เช่น ให้ความปรับตัวกับผู้เรียนที่ขี้กังวล วางระบบระเบียบที่ชัดเจนให้ผู้เรียนที่สมาธิสั้น แต่อย่าลืมให้ทุกอย่างเป็นไปได้ในทางบวก ด้วยการให้คำชม ให้รางวัลกับพฤติกรรมที่ดีของเด็กรวมกว่าการลงโทษ

4. ลดการบรรยายเพิ่มกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน
5. เพิ่มบทสนทนาในห้องเรียนมากขึ้น
6. เพิ่มกิจกรรมพิเศษที่หลากหลายและน่าสนใจ

ประโยชน์ของการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน

1. ช่วยสร้างความเข้าใจระหว่างครูกับผู้เรียน
2. ช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดี เพราะสื่อความหมายได้เข้าใจกันระหว่างครูและผู้เรียน
3. ช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายในทีขณะได้รับความรู้ กล้าแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีอาการหวาดกลัวครู
4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธาในครูผู้สอน
5. ช่วยแก้ไขปัญหาด้านการเรียนการสอนในชั้นได้

1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับกลุ่มเพื่อน

4.1 ความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับกลุ่มเพื่อน

พะยอม ธีรุต (2540 : 8) ได้ให้ความหมายของความสัมพันธกับกลุ่มเพื่อนไว้ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อกันในห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้กำลังใจ การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการร่วมมือกันในด้านวิชาการและด้านอื่นๆ ไป

4.2 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

แนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัวหรือผู้ใหญ่ เช่น เพศศึกษา ความเสมอภาค ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อน เด็กจะเป็นตัวของตนเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อที่ถูกต้อง และอาจนำเอาพฤติกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวปฏิบัติของตนเอง

กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้สมาชิกเรียนรู้สิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ยึดมั่นในประเพณีน้อยลง สร้างค่านิยมและความรู้ใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้น
2. สอนให้รู้จักแบบแผนของการอยู่ร่วมกันในสังคมมากขึ้น เช่น การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มในการเล่นกีฬา หรือการทำงานร่วมกัน
3. สอนให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความเสมอภาคเท่าเทียมกัน
4. เป็นการส่งเสริมในการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก เช่น ความเป็นตัวของตัวเอง แบบของอารมณ์ เอกลัทธิเฉพาะของตนเอง ฯลฯ

5. สอนให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัวมากกว่าที่จะใช้อำนาจ

อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อสมาชิก มีหลายประการด้วยกัน คือ

1. กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา หรือการเรียนรู้สามารถเกื้อหนุน การกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนและวิชาได้บ้าง โอกาส วิธีการที่สมาชิกแก้ปัญหา การจดจำบทเรียน การประพฤติปฏิบัติการสร้างนิสัย เจตคติ การดำเนินชีวิต การทำงาน ความทะเยอทะยาน ตลอดจนความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายของบุคคล ล้วนอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มทั้งสิ้น

2. กลุ่มเป็นเครื่องสนับสนุน และช่วยให้สมาชิกสามารถแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิด อากัปกริยาต่าง ๆ ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี เช่น นายชุมพรถ้าอยู่ตามลำพังอาจไม่กล้าวิจารณ์อะไร แต่พอเข้ากลุ่มเขาจะมีกำลังใจดีขึ้นมีสติขึ้นในการที่จะแสดงออก จะเห็นได้ว่ากลุ่มช่วยให้สมาชิกเกิดกำลังใจสนับสนุนให้แสดงออกทั้งในทางที่ดีและไม่ดี ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

3. กลุ่มช่วยสนองความต้องการของสมาชิก นั่นคือ การที่สมาชิกมาร่วมกันเป็นกลุ่มนั้นแต่ละคนยังมีความต้องการอยู่ภายใต้จิตใจของตน ซึ่งบุคคลอื่นอาจจะทราบอื่นไม่ทราบก็ได้ และโดยธรรมชาติของมนุษย์นั้นย่อมจะอยู่คนเดียวไม่ได้ เพราะจะเกิดความเบื่อหน่าย บุคคลทุกคนย่อมต้องมีพรรคพวกเพื่อนฝูง ต้องการความรัก ความยอมรับจากกลุ่ม จึงเป็นเหตุให้คนเข้ามารวมกลุ่มกับคนอื่น ๆ มากขึ้นเพราะหวังว่ากลุ่มจะช่วยสนองความต้องการของตนได้ และกลุ่มส่วนใหญ่ก็สามารถบำบัดความต้องการของสมาชิกได้

4. กลุ่มช่วยให้สมาชิกมองเห็นภาพของตนเอง (Perception of self) ชัดเจนขึ้น คือ ช่วยให้สมาชิกทราบว่าตนเป็นอย่างไร ความสวยงาม ความมั่นใจ ความภาคภูมิใจสิ่งเหล่านี้ สมาชิกไม่สามารถรู้เห็นได้ด้วยตนเองอย่างชัดเจน ขึ้นอยู่กับบุคคลอื่น ๆ หรือกลุ่มที่จะส่องหรือสะท้อนให้เห็นภาพของสมาชิกแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร

5. กลุ่มอิทธิพลเหนือผลงานและการทำงานของสมาชิก จะเห็นได้จากการทำงานของบุคคลจะทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับเพื่อนในกลุ่มถ้าสมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มมีความกระตือรือร้นในการทำงาน ก็จะทำให้สมาชิกส่วนน้อยมีความกระตือรือร้นตามไปด้วย

6. กลุ่มอิทธิพลในการช่วยตัดสินใจ ในกรณีที่มีปัญหาหรือมีสิ่งที่จะต้องเลือก ต้องตัดสินใจ อาจใช้มติกลุ่มเป็นเครื่องตัดสินใจก็ได้ คือ การเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนได้ออกความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการที่จะแก้ปัญหานั้นๆ ซึ่งจะทำให้ง่ายต่อการตัดสินใจ และยังก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันในหมู่สมาชิกอีกด้วย

7. กลุ่มมีอิทธิพลเหนือความกลัว ความวิตกกังวล ความท้อแท้ใจของสมาชิก เช่น คนที่มีความกลัวเมื่อเข้าไปอยู่กลุ่มเพื่อน ๆ

ลัดดา กิติวิภาค (2530 : 20) กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลอย่างมากกับนักเรียน เพราะนักเรียนใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่โรงเรียนและอยู่กับเพื่อน กลุ่มเพื่อนจึงเป็นประโยชน์ที่เอื้อต่อวิชาการ โดยการร่วมมือกันเสาะแสวงหาความรู้ สัมพันธภาพอันดีระหว่างสมาชิกในกลุ่มจะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนด้านการเรียนซึ่งกันและกัน

สรุปได้ว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมอื่นๆ โดยกลุ่มเพื่อนเป็นตัวแบบที่นักเรียนจะเรียนรู้ ทศนคติ ค่านิยม พฤติกรรมต่างๆ

1.7. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศทางการเรียน

ปัจจุบันโรงเรียนเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตคนให้เป็นพลเมืองดี เนื่องจากโรงเรียนมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าสถาบันอื่น ดังนั้น โรงเรียนจึงควรตระหนักถึงบทบาทของตนเองที่จะส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในด้านต่างๆ จึงจำเป็นต้องจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียนดังที่ ละเมียด ลิมอักษร (2519 : 23 - 28) ได้กล่าวว่า โรงเรียนเป็นสถานที่ซึ่งจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาแก่เด็กโดยตรงสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนจึงเป็นบรรยากาศทางการศึกษาที่สำคัญที่สุด โรงเรียนเป็นสถานที่ที่เด็กได้พบสิ่งแวดล้อมจากครูได้เล่นและทำงานร่วมกับเพื่อนนักเรียนด้วยกันได้อ่านหนังสือในห้องสมุด ได้ดูภาพยนตร์ และโทรทัศน์ และได้ฟังวิทยุที่ครูจัดขึ้นเพื่อประกอบการสอน ซึ่งล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทั้งสิ้น ช่วยให้เด็กมีประสบการณ์มีความเจริญงอกงามในด้านต่างๆ

ลอว์เรนซ์ (Lawrens. 1976 ช 418) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนนั้นเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ถ้าผู้เรียนมีสภาพจิตใจ อารมณ์แจ่มใส รู้สึกดีในตัว กระฉับกระเฉง ก็จะมีคามสนใจในการเรียน และย่อมช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

Havighurst (1976: 25-26) ให้ความสำคัญกับโรงเรียนว่า นอกจากจะมีหน้าที่ในการจัดหาหนังสือเรียนฝึกฝนสิ่งจำเป็นต่อพัฒนาการในด้านการอ่าน การคิด และการคำนวณแล้ว โรงเรียนยังเป็นสถานที่ที่จะพัฒนางานทางด้านสังคมให้กับวัยรุ่นและเป็นสถานที่ที่คอยให้ความช่วยเหลือแก่

สถาบันครอบครัว รวมทั้งหน้าที่ในการให้ความรู้ในเรื่องทักษะทางด้านร่างกาย การเลือกและการเตรียมตัวประกอบอาชีพการเตรียมตัวสำหรับการแต่งงาน หรือการพัฒนาค่านิยมต่างๆ พร้อมทั้งได้แบ่งงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ออกเป็นงานด้านกลุ่มเพื่อน งานด้านความเป็นตัวของตัวเองและงานด้านการพัฒนาปรัชญาชีวิต โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านกลุ่มเพื่อน โรงเรียนเป็นสถานที่ที่ช่วยให้วัยรุ่นมีการปรับตัว มีความรู้และมีทักษะทางด้านสังคม
2. ด้านการยอมรับสภาพร่างกายของตนเองและสามารถปรับตัวให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ครูสามารถเป็นผู้นำให้คำแนะนำที่ดีและอธิบายถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายของวัยรุ่น เพื่อให้วัยรุ่น จะได้เข้าใจร่างกายของตนเองได้ดี เมื่อวัยรุ่นทราบถึงการเปลี่ยนแปลงแล้วจะทำให้วัยรุ่นเป็นคนที่มีความสุขกาย และสุขภาพจิตที่ดี กล่าวที่เผชิญหน้ากับผู้อื่น
3. ด้านการรู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเองได้เป็นอิสระ โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ โรงเรียนมีบทบาทในการเสริมให้การพัฒนางานด้านนี้ไปด้วยดียิ่งขึ้น โดยที่ครูอธิบายให้วัยรุ่นได้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว
4. ด้านการมีความมั่นใจเกี่ยวกับการใช้จ่าย ควรเน้นให้วัยรุ่นตระหนักว่าการศึกษาหาความรู้เป็นการลงทุนทางเศรษฐกิจในอนาคตได้
5. ด้านการเลือกและเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ครูอาจจัดประสบการณ์ให้วัยรุ่นได้มีโอกาสเลือกอาชีพที่ตรงกับความสามารถและความสนใจของตน
6. ด้านการเตรียมตัวและการมีครอบครัว โรงเรียนควรจัดให้วัยรุ่นได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชายและหญิง เพื่อให้วัยรุ่นรู้จักการปฏิบัติตนต่อเพื่อต่างเพศ มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน เป็นการนำไปสู่การเลือกคู่ครองที่เหมาะสม
7. ด้านการพัฒนาทักษะและความคิดรวบยอดและมโนทัศน์ทางด้านปัญหาที่จะเป็นสำหรับการเป็นพลเมืองดี

สรุปได้ว่า บรรยากาศในชั้นเรียนควรมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างพัฒนาความขยันซึ่งจะต้องเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนด้วยตนเอง นักเรียนทุกคนนับถือกฎเกณฑ์และระเบียบของห้องเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดจนครูมีความเข้าใจนักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนและเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงออกในการอภิปรายปัญหาต่างๆ ดังนั้นทั้งนักเรียนและครู จึงมีหน้าที่สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนร่วมกัน

1.8 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

มีด (Mead. 1971 : 175) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคต

มิสเชล (Mischel. 1974 : 287) ให้ความหมายว่า ความสามารถในการคาดการณ์ไกลและเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่าหรือมากกว่าผลที่จะได้รับในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติต่อจากนั้นจะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตามแผนนี้เป็นระยะเวลานานกว่าจะบรรลุผล หรือจะต้องทำเป็นจำนวนหลายครั้งซึ่งเป็นการควบคุมตนเองให้ละเว้นการกระทำบางอย่างในระยะเวลาหนึ่ง จนกระทั่งได้ผลตามต้องการ

ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากประเทศที่กำลังพัฒนาจะต้องมีการปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ระเบียบ ประเพณี ประชาชนของประเทศที่กำลังพัฒนาจะต้องเห็นความสำคัญของการวางแผน เพื่อประโยชน์ที่จะได้รับในอนาคต (Mischel. 1974 : 250) ไรท์ (Wright. 1975 : 298) กล่าวถึงความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย

ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต

เคย์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. 2520 : 36 ; อ้างอิงจาก Kay. 1950) เชื่อว่าบ่อเกิดของลักษณะมุ่งอนาคตนั้นอยู่ที่ลักษณะความมั่นคงทางสังคมของบุคคลการที่เด็กจะเรียนรู้ว่าควรอดใจรอ นั้น ส่วนมากจะเกิดในฐานะปานกลางและฐานะสูงเท่านั้น เพราะครอบครัวฐานะยากจนย่อมไม่สามารถจะหาสิ่งของให้เด็กตามสัญญาได้มากนัก ทำให้เด็กขาดความเชื่อถือเกี่ยวกับอนาคต นอกจากนั้น ทำให้บุคคลเกิดความมานะพยายามในการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ เพราะมีความหวังว่าจะทำให้สำเร็จดังที่เคยประสบมาแล้ว ฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมนั่นเอง

การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต

ไรท์ (Wright. 1975 : 387) กล่าวว่า วิธีการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตนั้น ได้มาจากวิธีการวัดลักษณะมุ่งอนาคตที่ใช้ในการวิจัยทางจิตวิทยา เช่น ให้เขียนเรื่องราวหรือนวนิยาย และวิเคราะห์ระยะเวลาที่ใช้ในการเขียนเนื้อเรื่องนั้น ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากจะใช้ระยะเวลาในการเขียนเรื่องราวต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นให้ดำเนินไป โดยระยะเวลาที่มากกว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

สุจริต เพียรชอบ (2530 : 32) ได้เสนอแนะไว้ว่า ในการเรียนการสอนควรสอนเรื่องของอดีตน้อยลงทวนสอนเรื่องปัจจุบันและอนาคตให้มากขึ้น นักเรียนจะได้รับการฝึกฝนให้พร้อมที่จะคาดการณ์ล่วงหน้าว่า ในอนาคตจะเกิดเหตุการณ์ใดขึ้น มีปัญหาใดเกิดขึ้น นักเรียนจะสามารถเผชิญกับอนาคตได้อย่างกล้าหาญ สุขุม เยือกเย็น

2. วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ

ในอดีตวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการเดิมเป็นท้องถิ่น คุณพ่อเพิ่ม คุณแม่ละออ รุ่งเรือง ท่านได้ตั้ง ปณิธาน ไว้ว่า จะให้สถานที่แห่งนี้เป็นสถาบันการศึกษา ที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่เยาวชนไทย จึงได้จัดตั้งโรงเรียนอรรถวิทย์ขึ้นในปีพ.ศ. 2516 เปิดสอนในระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยให้ทายาทบริหาร และให้นายชนะ รุ่งแสง เป็นประธานกรรมการ

ต่อมาในปีการศึกษา 2524 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการได้ถูกก่อตั้งขึ้นโดยมี ดร.สมศักดิ์ รุ่งเรือง เป็นผู้รับใบอนุญาตเปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ภาคบ่าย โดยใช้โรงเรียนอรรถวิทย์เป็นสถานที่เรียน (เดิมใช้ชื่อว่า โรงเรียนอรรถวิทย์พัฒนวิชาการและได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการในปีพ.ศ.2554”) ในระยะแรกที่เปิดทำการสอนมีนักศึกษาเพียง 120 คน มีอาจารย์ 5 ท่าน จนกระทั่งปีการศึกษา 2528 ได้มีการปรับปรุงขนาดใหญ่ โดยเปิดสอนเป็น 2 รอบ คือ รอบเช้าและรอบบ่าย มีนักศึกษาเพิ่มขึ้นเป็น 300 คน มีอาจารย์ 10 ท่าน และได้แยกบริเวณสถานที่ อาคารเรียน การบริหาร และการจัดการเป็นเอกเทศจากโรงเรียนอรรถวิทย์

นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ได้เจริญก้าวหน้าและพัฒนามาตามลำดับ จนกระทั่งปีการศึกษา 2535 วิทยาลัยฯ ได้ก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 ชั้น จำนวน 12 ห้องเรียน โดยต่อเติมจากอาคารเดิมเป็นรูปตัวแอล ในปีเดียวกันนี้เองวิทยาลัยฯ ได้ขยายการรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ขึ้น โดยเปิดเรียน 2 สาขา คือ สาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด รับนักศึกษาในปีแรกได้ 210 คน ทำให้มีนักศึกษาทั้งระดับ ปวช. และปวส. รวมทั้งสิ้น 1,595 คน

ในปีการศึกษา 2536 ได้ต่อเติมอาคารเรียนหลังที่ 2 จาก 3 ชั้น เป็น 4 ชั้น เพื่อรองรับนักศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น ในปีพ.ศ.2536 มีนักศึกษาทั้งสิ้น 2,286 คน แม้ว่าวิทยาลัยฯ จะเพิ่งก่อสร้างและต่อเติมอาคารเรียนหลังที่ 2 แต่เนื่องจากปริมาณนักศึกษามีเพิ่มมากขึ้น ทำให้อาคารสถานที่คับแคบและไม่เพียงพอ ดังนั้นในปีการศึกษา 2537 วิทยาลัยฯ จึงได้ก่อสร้างอาคารหลังที่ 3 ขึ้น ชื่ออาคารว่า “คุณพ่อเพิ่ม รุ่งเรือง” ลักษณะอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน 6 ชั้น ชั้นลอย 1 ชั้น จำนวน 44 ห้องเรียน ชั้นล่างสุดเป็นโรงอาหาร และที่พักผ่อน งบประมาณในการก่อสร้าง 30 ล้านบาท

บาท และใช้งบประมาณอีก 15 ล้านบาท ในการปรับปรุง อาคารเรียน และซื้อวัสดุครุภัณฑ์ใหม่ทั้งหมด ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ I.B.M. เครื่องพิมพ์ดีด OLYMPLA ห้อง SOUND LAB เครื่องคำนวณ และครุภัณฑ์อื่น ๆ

อาคารหลังนี้ถือว่าเป็นอาคารที่สมบูรณ์แบบ มีความทันสมัยและเพียบพร้อมด้วยเครื่องอำนวยความสะดวก โดยติดตั้งเครื่องปรับอากาศทุกห้อง ติดตั้งลิฟท์ 1 ตัว ทุกห้องสามารถรับสัญญาณดาวเทียม มีห้องพักอาจารย์ทุกชั้น มีห้องน้ำ-ห้องส้วมทุกชั้น ตั้งแต่ชั้นที่ 4 ถึงชั้นที่ 6 มีระเบียงนอกอาคาร เพื่อการพักผ่อน

ปีการศึกษา 2540 วิทยาลัยฯ ได้เปิดทำการสอนระดับ ปวส. โดยใช้สื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) นอกเหนือจากการใช้สื่อการสอนเป็นภาษาไทยที่มีอยู่เดิม สาขาวิชาที่เปิดทำการสอน ได้แก่ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ (Business Computing) และการตลาด (Marketing) การเรียนการสอนได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น อาจารย์ผู้สอนเป็นชาวต่างประเทศ จากประเทศสหรัฐอเมริกา ฟิลิปปินส์ แคนาดา และอังกฤษ

ปีการศึกษา 2542 วิทยาลัยฯ ได้สร้างอาคารขึ้น 1 หลัง ชื่ออาคารว่า “อาคารรุ่งเรือง 1” ลักษณะอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน 4 ชั้น ภายในอาคารประกอบด้วยชั้นล่างจัดเป็นสำนักกิจการนักศึกษา ชั้นที่สองจัดเป็นสำนักวิชาการและห้องรับรอง ชั้นที่สามจัดเป็นสำนักประกันคุณภาพ, ศูนย์วิจัยและพัฒนา, ศูนย์แนะแนวและจัดหางาน ส่วนชั้นที่สี่จัดเป็นห้องประชุม จำนวน 120 ที่นั่ง อาคารหลังนี้เป็นอาคารทันสมัย มีเครื่องอำนวยความสะดวกครบครัน สามารถให้บริการได้ทุกบุคลากรในวิทยาลัยฯ และนอกวิทยาลัยฯ

ปีการศึกษา 2543 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ศึกษามีนักศึกษาประมาณ 3,200 คน อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศกว่า 120 ท่าน เป็นสถาบันการศึกษาที่มีความเพียบพร้อม ทันสมัย ในด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนครบวงจร นอกจากการเรียนการสอนระดับ ปวช. และปวส. วิทยาลัยฯ ได้ขยายการศึกษาให้สูงขึ้น โดยได้จัดตั้งวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก เมื่อปีการศึกษา 2543 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ในปีการศึกษาแรกได้เปิดทำการสอนเพียงคณะเดียว คือ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี การตลาด และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สำหรับปีการศึกษา 2545 ได้ขยายหลักสูตรเพิ่มขึ้น ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะนิติศาสตร์ และปริญญาโทสาขาบริหารการศึกษา และสาขาบริหารธุรกิจ ทุกหลักสูตรของวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก ได้รับการรับรองจากทบวงมหาวิทยาลัย และ ก.พ. มีศักดิ์และสิทธิ์เท่ากับมหาวิทยาลัยของรัฐทุกประการ

ปีการศึกษา 2544 รวมเวลา 20 ปี วิทยาลัยฯ จัดการศึกษาโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้และความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม มีการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่าง ๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน อันจะนำไปสู่ความเป็นสากลเสริมสร้างทักษะวิสัย พร้อมทั้งจะก้าวไปกับโลกแห่งอนาคต วิทยาลัยฯ จัดการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ดีมีมาตรฐานสูง จึงได้รับรางวัลพระราชทาน รางวัลชมเชยการจัดการเรียนการสอนดีเด่นระดับอุดมศึกษา และได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา โดยกระทรวงศึกษาธิการ

ปีการศึกษา 2545 ได้รับประเมินคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้ประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สพศ.) ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 20-22 พฤศจิกายน 2545 ซึ่งถือว่าวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษการมีมาตรฐานการเรียนการสอนสูง เป็นสถาบันการศึกษาที่ผู้ปกครองให้ความไว้วางใจ โดยส่งบุตรหลานมาศึกษาเล่าเรียนเป็นจำนวนมากทุก ๆ ปี ตลอดมา

ครั้งที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้ประเมินภายนอกสถานศึกษา สพศ. ระหว่างวันที่ 24-26 กรกฎาคม 2549 ผลการประเมินอยู่ในระดับคะแนน 4.55 ดีมาก

ครั้งที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก โดยคณะผู้ประเมินภายนอกสถานศึกษา สพศ. ระหว่างวันที่ 3-5 สิงหาคม 2554 ผลการประเมินอยู่ในระดับดี

ปีการศึกษา 2546 นักศึกษาได้รับรางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย พร้อมครองถ้วยพระราชทานของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในการเข้าร่วมการแข่งขันการประกวดมารยาทไทยและการสมาคม ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2547 จัดโดยสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับสมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2547 โดยมีสถาบันการศึกษาทั้งในกรุงเทพมหานครและจากจังหวัดต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศเข้าร่วมการแข่งขันรวม 36 สถาบัน

ปีการศึกษา 2548 วิทยาลัยฯ ได้รับเกียรติจากสมาคมวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย และสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันทักษะวิชาชีพครั้งที่ 20 ประจำปี 2548 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ในกลุ่มกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เข้าร่วมการแข่งขันกว่า 50 สถาบัน โดยวิทยาลัยฯ มีความพร้อมทั้งทางด้านอาคาร สถานที่ อุปกรณ์และบุคลากร การจัดการแข่งขันประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

นักศึกษาได้รับรางวัลชนะเลิศพร้อมครองถ้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช จากการประกวดวงโยธวาทิตนักเรียนนิสิต นักศึกษาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 22 ประจำปี 2549 จัดโดยสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการร่วมกับธนาคารทหารไทย จำกัด(มหาชน) ซึ่งเป็นการชนะเลิศ 4 สมัยติดต่อกัน (ปี 2546, 2547, 2548, 2549)

นักศึกษาได้รับรางวัลชนะเลิศ พร้อมครองถ้วยรางวัลพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช จากการประกวดวงโยธวาทิตยามาฮาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 10 ประจำปี 2548

นักศึกษาได้รับรางวัลรองแชมป์โลก อันดับ 1 จากการประกวดวงโยธวาทิตชิงแชมป์โลก “The 15 World Music Contest 2005” จากประเทศเนเธอร์แลนด์ พร้อมถ้วยรางวัลชนะเลิศประเภทคะแนนสูงสุดประจำวัน

นักศึกษาได้รับรางวัลชนะเลิศ พร้อมครองถ้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช จากการประกวดวงดุริยางค์ เครื่องเป่านานาชาติ ครั้งที่ 7 ปี 2548 โดยวิทยาลัยดุริยางค์ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งเป็นการชนะเลิศครั้งที่ 2 (ปี 2546 และปี 2548)

ปีการศึกษา 2549 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก เมื่อวันที่ 24-26 กรกฎาคม 2549 ผลการประเมินคุณภาพภายนอกอยู่ในระดับ “ดีมาก” ได้มาตรฐาน ซึ่งนำไปสู่การรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา คือ “รับรองมาตรฐาน”

ปีการศึกษา 2549,2550 วิทยาลัยฯ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การประกวดวงดุริยางค์เครื่องเป่านานาชาติ ครั้งที่ 8 และได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 และอันดับ 2 การประกวดวงดุริยางค์เครื่องเป่านานาชาติครั้งที่ 9 และการประกวดแข่งขันดรัมไลน์ ซึ่งถ้วยพระราชทาน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

ปีการศึกษา 2552 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ได้รับความสำเร็จทั้งด้านวิชาการและด้านกิจกรรมมากมาย

ปีการศึกษา 2553 วิทยาลัยฯ ได้รับรางวัลชนะเลิศ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช การประกวดวงโยธวาทิต นักเรียน นักศึกษา ประเภท ก ครั้งที่ 29

-ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในการประกวดดรัมไลน์ ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ครั้งที่ 6 ประจำปี 2553

ปีการศึกษา 2554 “วิทยาลัยฯได้รับรางวัลเหรียญทอง และรองชนะเลิศอันดับ 1 ในการประกวดวงโยธวาทิตนักเรียน นักศึกษา ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ 30 ปีการศึกษา 2554 “The Royals’ Cups and Marching Band Contest 30th, 2011” ประเภท ก

-ได้รับรางวัลเหรียญทอง และชนะเลิศถ้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ระดับมัธยมศึกษาไม่เกินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในการประกวดวงโยธวาทิต ทรุวิชั่นส์-ยามาฮาแห่งประเทศไทย ซึ่งถ้วยพระราชทานฯ ประจำปี 2554 “True Visions-Yamaha All Thailand Marching Band Competition 2011”

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ผศ.ดร.อรพิน ศิริสัมพันธ์ อ.ดร.ภัทรพล มหาจันทร์ (2554 : บทคัดย่อ)การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1.) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ 10 ด้าน จำแนกตามตัวแปร คุณลักษณะที่เกี่ยวข้อง 2.) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้ กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ได้แก่ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2548 จำนวน 176 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ t-test และ One-way ANOVA ทดสอบรายคู่ด้วยสถิติ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า 1.) การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากรนักศึกษามีพบว่า โดยรวมนักศึกษามีพฤติกรรมการเรียนเหมาะสมค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าพฤติกรรมการเรียนมากที่สุดของนักศึกษาด้านการรวบรวมข้อมูลและกระตือรือร้นในการหาความรู้และพฤติกรรมน้อยที่สุดด้านทัศนคติในการเรียน2.) เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายได้พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผศ.ประณต คำนิม (2549 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคม 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมการเรียน และการสนับสนุนทางสังคม ระหว่างนิสิตที่มีเพศต่างกันและเรียนวิชาเอกต่างกัน 3) ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ตัวแปรพฤติกรรมการเรียนและการสนับสนุนทางสังคมเป็นตัวทำนาย กลุ่มตัวอย่าง คือนิสิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กำลังเรียนชั้นปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2548 และผ่านการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปในชั้นปีที่ 1 มาแล้ว 5 รายวิชารวมจำนวนนิสิตในกลุ่มตัวอย่าง 294 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ชุดคือ (1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวทั่วไป (2) แบบสอบถาม

พฤติกรรมการณ์เรียน 10 ด้าน (3) แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว จากเพื่อน และจากมหาวิทยาลัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่ (t-test) สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยที่สำคัญมีดังนี้

1. นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทุกวิชาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดีมีทัศนคติทางการเรียนที่ดีแต่มีการบริหารเวลาในการเรียนอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลางค่อนข้างต่ำกว่าด้านอื่น ๆ และได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากมหาวิทยาลัยในระดับปานกลาง

2. ไม่พบว่ามีนิตินิยมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมทุกวิชาและรายวิชาดีกว่านิสิตชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นิตินิยมมีพฤติกรรมการณ์เรียน โดยรวมและบางด้าน เหมาะสมมากกว่านิสิตชายและได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและจากเพื่อนมากกว่า นิสิตชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นิสิตที่เรียนในสาขาวิชาแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งรายวิชาและรวมทุกวิชา แตกต่างกันแต่มีพฤติกรรมการณ์เรียนและได้รับการสนับสนุนทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์เรียนกับการได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่มี ต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งรายวิชาและรวมทุกวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. แรงจูงใจทางการเรียน เป็นตัวแปรด้านพฤติกรรมการณ์เรียนเพียงตัวเดียวที่เข้าทำนาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วชิระ พิมพ์ทอง (2552 : บทคัดย่อ)แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปี การศึกษา 2552คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร2) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรม การเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่1 ปี การศึกษา 2552 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏกำแพงเพชรวิธีดำเนินการประกอบด้วย ขั้น ตอนที่1 ศึกษาพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่1 ปี การศึกษา 2552 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ขั้น ตอนที่2หาแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้น ปีที่1 ปี การศึกษา 2552 คณะครุ ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลและระดับพฤติกรรมการณ์เรียนผลการ วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย

จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 เพศหญิง จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 65.10 จากการศึกษา พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีชั้น ปีที่ 1 ปี การศึกษา 2552 ค ณ ะ ค รุ ศ า ส ต ร ์ ม ห า วิ ท ย า ลั ย ร า ช ภั ทู ก ำ พง พ เช ร ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนามา จากแนวคิดของ Weinstein et al. จำนวน 101 ข้อ โดยแบ่งเป็น 10 ด้าน ได้แก่ ด้านทัศนคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการเรียน ด้านการจัดการเวลาในการเรียน ด้านความวิตกกังวลในการเรียน ด้านการ มีสมาธิและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ ด้านการเลือกใจความที่ สำคัญและการจดจำเนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ ด้านการใช้เทคนิคต่างๆ และอุปกรณ์ช่วยเหลือในการ เรียน ด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน ด้านกลยุทธ์ในการสอบและการ เตรียมตัวสอบ และวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนพบว่า พฤติกรรมการเรียนโดยรวมทุกด้านของ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร อยู่ ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเรียนเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการเรียนด้าน ทัศนคติในการเรียน อยู่ในระดับ ต่ำ ส่วนพฤติกรรมการเรียนด้านการจัดการเวลาในการเรียน พฤติกรรมการเรียนด้านความ วิตกกังวลในการเรียนพฤติกรรมการเรียนด้านการมีสมาธิและการเอา ใจใส่ต่อการเรียน พฤติกรรมการเรียนด้านกระบวนการสร้างและใช้ความรู้ พฤติกรรมการเรียนด้าน การเลือกใจความที่สำคัญและการจดจำ เนื้อหาบทเรียนที่สำคัญ พฤติกรรมการ เรียนด้านการใช้ เทคนิคต่างๆและอุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน พฤติกรรมการเรียนด้านการทดสอบตนเอง ทบทวน และเตรียมตัวก่อนเข้าเรียน พฤติกรรมการเรียนด้านกลยุทธ์ในการสอบและการเตรียมตัวสอบอยู่ใน ระดับปานกลางทุกด้านแนวทางการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2552 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ผู้สอนควรมีวิธีการและ นวัตกรรมที่ดีและมีประโยชน์เพื่อนำไปสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรม การเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมซึ่งผู้สอนและนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อกัน ทา ให้สอนและเรียน อย่างสนุกสนานและทำ ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น

ญาณัญญา ศิริภักตร์ธาดา (2553 : บทคัดย่อ) การวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนรายวิชา MKT 1101 หลักการตลาด ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทาก่อนและหลังการทดลองใช้การสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการวิจัยนี้ เป็นวิธีการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มวัดก่อนหลัง (One

Group Pretest - Posttest Design) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนวิชา MKT 1101 หลักการตลาดในภาคเรียนที่ 1/2553 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง โดยสุ่มห้องเรียนมาหนึ่งห้องเรียนเพื่อคัดเลือกเป็นกลุ่มทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1.แผนการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) 2.แบบสังเกตพฤติกรรม 3. แผนภูมิการมีส่วนร่วม 4. ระเบียบพฤติกรรม 5. แบบทดสอบวัดความรู้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีการออกแบบการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลได้วิเคราะห์หาค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่า t-test Anova One-way Analysis of variance วิเคราะห์ความแปรปรวนด้วย F-test ด้วยโปรแกรม SPSS ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพความสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชาหลักการตลาด โดยการสอนแบบมีส่วนร่วม (Active Learning) พัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญมีความรู้ความเข้าใจและสามารถทำข้อสอบได้คะแนนสูงมากกว่าเดิม ซึ่งยังมิเคยได้รับการจัดแผนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมมาก่อน ทำให้พฤติกรรมเรียนของนักศึกษาภาคทฤษฎีและ ทักษะการปฏิบัติรายวิชา MKT 1101 หลักการตลาด เป็นไปตามประสงค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังการสอนแบบมีส่วนร่วมสูงกว่าก่อนเรียนได้ตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรคือ 70% ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ศศิวิมล เกลียวทอง(2556 : บทคัดย่อ)การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์และค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตมโนทัศน์ ลักษณะมุ่งอนาคต การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพภายในครอบครัว การสนับสนุนทางสังคม สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนที่ส่งผลต่อทักษะชีวิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 786 คน ซึ่งได้จากวิธีการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถามทักษะชีวิต แบบสอบถามอัตมโนทัศน์ แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .927 .771 .877

.901 .919 .893 .797 และ .887 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression: MR)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัย ได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตมโนทัศน์ลักษณะมุ่งอนาคต การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพในครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับทักษะชีวิต มีค่าเท่ากับ .706 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยกับทักษะชีวิตมีค่าเท่ากับ 0.498 ซึ่งแสดงว่าตัวแปรปัจจัยทั้ง 8 ตัวแปรรวมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะชีวิตได้ร้อยละ 49.80

2. ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตมโนทัศน์ลักษณะมุ่งอนาคต การสนับสนุนทางสังคม และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลทางบวกต่อทักษะชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยด้าน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูส่งผลต่อทักษะชีวิต(Y) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน พบว่า ปัจจัยด้าน ลักษณะมุ่งอนาคตส่งผลทางบวก ต่อทักษะชีวิตมากที่สุด โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ .316รองลงมาคือปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การสนับสนุนทางสังคม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพในครอบครัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.207, 0.195, 0.090, 0.068, 0.057, 0.056 และ -0.029 ตามลำดับ

งานวิจัยต่างประเทศ

คาเพลน (Kaplan. 1956 : 176) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศในห้องเรียน พบว่าบรรยากาศในห้องเรียนของเด็กมัธยม และระดับมหาวิทยาลัย มีความสำคัญเนื่องจากเด็กในวัยนี้ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับตนเองมากที่สุด เช่นต้องการให้ครูยอมรับ รู้สึกเป็นกันเอง และเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน เพราะฉะนั้นบรรยากาศที่เด็กกลุ่มนี้ต้องการคือ ต้องการให้ครูสนใจปฏิกิริยาของเด็กพูดคุยเป็นกันเองกับนักเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน หรือให้ครูยกย่องเมื่อเด็กทำงานดี และครูผู้สอนควรให้อิสระแก่เด็กในการที่จะเสนอแนะบางอย่าง หรือเปิดโอกาสให้เด็กแสดงออกบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับที่ เบอ์นาร์ด(Bernard. 1960 : 265-267) ได้ศึกษาเกี่ยวกับงานด้านการเรียนการสอนว่าส่วนใหญ่เกิดขึ้นในโรงเรียน ดังนั้นต้องคำนึงถึงบรรยากาศของชั้นเรียนและกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนจะมีอิทธิพลต่อสุขภาพจิตมาก เช่น นักเรียนระดับใดก็ต้องจัดบรรยากาศของกิจกรรม

ให้เหมาะสมกับชั้นนั้น ๆ เพราะงานแต่ละอย่างย่อมมีความเหมาะสมแตกต่างกันและมีความหมายแตกต่างกันสำหรับนักเรียนแต่ละคน

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1970 : 135) ได้ศึกษาผลของบรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียนที่มีต่อการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน

บุช (วิลาส บุญทองขาว.2527 : 6 ; อ้างอิงจาก Bush.1942 : 645 – 656) ได้วิจัยสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน พบว่า ครูที่พยายามทำความรู้จักกับนักเรียน ให้ความเห็นนอกเหนือใจนักเรียน รู้จักส่งเสริมการเรียนรู้ตามความต้องการและความสนใจของนักเรียน จะให้นักเรียนได้ดีขึ้น การปรับตัวเองเหมาะสมยิ่งขึ้น ส่วนที่มุ่งสอนโดยใช้วิธีบังคับ นักเรียนจะไม่พอใจในตัวครู

ไทเลอร์ (Tyler. 1964 : 16) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดี ให้ความรักความเอาใจใส่ มีความเข้าใจ และยอมรับนักเรียน

กรอนลันด์ (Gronlund. 1959 : 176) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นมักจะมีปัญหาด้านการเรียนด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความขัดแย้งในกลุ่มเพื่อนอาจจะทำให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ และทำให้เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์และไม่มีความสุข

ไรท์ (Wright.1975 : 298) วิจัยพบว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย จึงเห็นได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบอีกว่าชาวอาชญากรมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

โคแกน และเบวิน (Cogan ;& Levin 1957 : 135 – 139) ศึกษาพบว่าความสัมพันธ์แบบอบอุ่นเป็นมิตรระหว่างครูและนักเรียน จะทำให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้น และจากการสรุปได้ว่าครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันดีเท่าไร นักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ให้ถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น นักเรียนมีความศรัทธาในตัวครู ความศรัทธาที่นักเรียนให้แก่ครูช่วยให้ให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนนี้จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดี

คาน (Khan. 1969 : 216 – 211) ศึกษาพบว่าทัศนคติของนักเรียนชายที่มีต่อครู จะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนนักเรียนหญิงแทนที่จะเป็นทัศนคติที่มีต่อครูกลับเป็นนิสัยในการเรียน ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนั้นยังพบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของคนเรา นอกจากจะขึ้นอยู่กับสติปัญญาแล้ว

อารมณ์ความรู้สึก ทศนคติในการเรียน ตลอดจนนิสัยในการเรียนก็มีบทบาทสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผล การเรียนเช่นกัน

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า เจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บรรยากาศทางการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับกลุ่มเพื่อน ลักษณะมุ่ง อนาคต ต่างมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเรียน

นุชนเตร กาศสมุทร์ และ ประสพชัย พสุนนท์ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว และสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว โดยศึกษา 8 ตัวแปร จากปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างใน การศึกษา คือ นักศึกษาสาขาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2557 ชั้นปีที่ 1-4 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการแบบ แบ่งชั้น ตามชั้นปีของนักศึกษา ได้จำนวน 229 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (α -coefficient) ของแบบสอบถามทั้ง 9 ด้านอยู่ระหว่าง 0.778-0.916 วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการ โรงแรมและการ ท่องเที่ยวประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X6) การรับรู้ คุณค่าในตนเอง (X1) ทศนคติต่อการเรียน (X2) บรรยากาศการเรียนรู้อ (X8) สัมพันธภาพระหว่าง นักศึกษากับผู้ปกครอง (X4)และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X7) โดยสามารถทำนาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการ โรงแรมและการท่องเที่ยวได้ร้อยละ 47.2

กานดา คำมาก และคณะ (2558) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี(2) เพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ 3 ขึ้นไปที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2/2556 จำนวน 343 คน การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน วิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ พฤติกรรมการเรียน

2. สาเหตุของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 คือ นักศึกษาขาดความมีระเบียบวินัยทางการเรียน ไม่ให้ความสำคัญกับการเข้าเรียน แบ่งเวลาไม่เป็นทั้งในเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัว ไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่ทบทวนบทเรียนหลังเลิกเรียน เวลาสงสัยมักไม่กล้าถามอาจารย์ โดยตรง ทำให้ไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียนและมีปัญหาในการสอบ มีปัญหาในการคบเพื่อน นอกจากนั้น แล้วสิ่งที่เป็นปัญหาเหมือนกันของผู้เรียนในกลุ่มนี้ คือ นักศึกษาติดอยู่ในโลกสังคมออนไลน์ (Social Network) มากเกินไป ทำให้มีผลต่อการใช้เวลาในแต่ละวันจนทำให้เสียการเรียนซึ่งมีผลเกี่ยวเนื่องไปถึงการขาดเรียน เนื่องจากการตื่นสายจากการใช้เวลาในตอนกลางคืนมากเกินไป สำหรับแนวทางการแก้ไขให้กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 คือ มหาวิทยาลัยควรมีการสอนเพิ่มเติมในรายวิชาพื้นฐานที่มีนักศึกษาดกเป็นจำนวนมาก โดยไม่คิดค่าสอน เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาที่ทางบ้านมีฐานะไม่ดีจะได้ไม่ต้องเสียเงินเรียนพิเศษเพิ่มและในบางรายวิชาควรมีคะแนนการเข้าชั้นเรียนด้วย เพื่อเป็นแรงจูงใจในการกระตุ้นให้นักศึกษาเข้าเรียน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 2,825 คน (ณ วันที่ 11 มิถุนายน 2562 จากสำนักทะเบียนและวัดผล)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 441 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียน
2. แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน
3. แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
4. แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัว
5. แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน
6. แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับครู
7. แบบสอบถามบรรยากาศทางการเรียน
8. แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำหรับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ขั้นเตรียมการ

ระยะที่ 2 ขั้นดำเนินการ

ระยะที่ 1 ขั้นเตรียมการ

1. การจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการเรียนวิเคราะห์แล้วนำมาสร้างตามขั้นตอนดังนี้

1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถาม

1.2 ศึกษาแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

1.3 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียนให้ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

1.4 กำหนดข้อคำถามของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ จำนวน 8 ตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการเรียน	จำนวน 27 ข้อ
2. แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน	จำนวน 13 ข้อ
3. แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	จำนวน 15 ข้อ
4. แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัว	จำนวน 7 ข้อ
5. แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน	จำนวน 14 ข้อ
6. แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับครู	จำนวน 11 ข้อ
7. แบบสอบถามบรรยากาศทางการเรียน	จำนวน 12 ข้อ
8. แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต	จำนวน 12 ข้อ
รวม	จำนวน 111 ข้อ

1.5 วิพากษ์ข้อคำถามของแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านดังนี้

1. อาจารย์วิชาญ หงษ์บิน
2. อาจารย์กันตชาติ เมธาโชติมณีกุล
3. อาจารย์สุลาวัลย์ บุรีจันทร์

1.6 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นต้นโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิพากษ์ข้อคำถาม และพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

1.7 นำแบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนไปทดลองใช้ (Try Out) ครั้งที่ 1 กับนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จำนวน 50 คน เพื่อนำแบบสอบถามมาพิจารณาความถูกต้องและความสมบูรณ์

ระยะที่ 2 ขึ้นดำเนินการ

ผู้วิจัยนำเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 8 ฉบับ คือ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัว แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับครู แบบสอบถามบรรยากาศทางการเรียน แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตที่ได้ไปเก็บข้อมูลจากนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามจำนวน 8 ชุด ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ โดยดำเนินการดังนี้

1. ติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละระดับชั้น ที่จะทำการเก็บข้อมูล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดหมาย วัน เวลา ที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามออนไลน์

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม แล้ววิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและรายงานผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน

1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร P

$$\text{สูตร} \quad P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยคำนวณจากสูตร
ต่อไปนี้

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละคน

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

\sum แทน ผลรวม

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชการ ซึ่งมี 8 ด้าน โดยได้ทำการเก็บข้อมูลกับนักศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 441 คน ทำการเก็บข้อมูลในเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562 จนถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2562 โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์ นำเสนอผลการวิจัย และแปลความหมายตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
n	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - test
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - test
Df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนค่าเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	แทน	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

- 1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน
- 1.3 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน
- 1.4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 1.5 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัว

1.6 แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน

1.7 แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับครู

1.8 แบบสอบถามบรรยากาศทางการเรียน

1.9 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์แบบเพียร์สันของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ สถานภาพ นักศึกษา สาขาวิชา ระดับชั้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	201	45.58
หญิง	240	54.42
รวม	441	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 54.42 และเป็นเพศชายจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 45.58

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
14-17 ปี	238	53.97
18-20 ปี	190	43.08
21-23 ปี	13	2.95
รวม	441	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 14 – 17 ปี จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 53.97 ลำดับรองลงมา ได้แก่ผู้ที่มีอายุ 18 – 20 ปี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 43.08 และอายุ 21-23 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 2.95

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
การบัญชี	60	13.61
การตลาด	179	40.59
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	98	22.22
เทคโนโลยีสารสนเทศ	10	2.27
คอมพิวเตอร์กราฟิก	62	14.06
การจัดการโลจิสติกส์	24	5.44
English Program	8	1.81
รวม	441	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ในเป็นนักศึกษา สาขาการตลาด จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 40.59 รองลงมาสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 และสาขาคอมพิวเตอร์กราฟิก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06

ตอนที่ 1.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมและด้านที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
1.	ข้าพเจ้าลืมนำหนังสือเรียนมาในบางวิชา	30 (6.8)	42 (9.5)	98 (22.2)	77 (17.5)	194 (44.0)	2.18	1.28	น้อย
2.	เมื่อเรียนวิชาใดไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าไม่เข้าเรียนวิชานั้น	21 (4.8)	34 (7.7)	46 (10.4)	49 (11.1)	291 (66.0)	1.74	1.20	น้อย
3.	ข้าพเจ้าเข้าเรียนสาย	21 (4.8)	29 (6.6)	90 (20.4)	84 (19.0)	217 (49.2)	1.99	1.18	น้อย
4.	ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนมาครบทุกรายวิชา	210 (47.6)	93 (21.1)	75 (17.0)	39 (8.8)	24 (5.4)	3.97	1.22	มาก
5.	ข้าพเจ้าชอบคิดถึงเรื่องอื่นขณะฟังอาจารย์สอน	41 (9.3)	51 (11.6)	142 (32.2)	130 (29.5)	77 (17.5)	2.66	1.17	ปานกลาง

ข้อที่	ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
6.	ในเวลาเรียนข้าพเจ้ามักจะมองออกไปนอกหน้าต่าง	36 (8.2)	50 (11.3)	98 (22.2)	111 (25.2)	146 (33.1)	2.36	1.27	น้อย
7.	ข้าพเจ้านำงานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่อาจารย์กำลังสอนอยู่หน้าชั้นเรียน	29 (6.6)	36 (8.2)	116 (26.3)	140 (31.7)	120 (27.2)	2.35	1.15	น้อย
8.	ข้าพเจ้าพยายามจดคำอธิบายของอาจารย์ให้ได้มากที่สุด	110 (24.9)	112 (25.4)	142 (32.2)	51 (11.6)	26 (5.9)	3.52	1.16	มาก
9.	ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนมาครบทุกวัน	204 (46.3)	102 (23.1)	87 (19.7)	34 (7.7)	14 (3.2)	4.02	1.12	มาก
10.	ข้าพเจ้าไม่เข้าเรียนเมื่อมีโอกาส	22 (5.0)	18 (4.1)	34 (7.7)	64 (14.5)	303 (68.7)	1.62	1.11	น้อย
11.	ถ้าข้าพเจ้าจดคำอธิบายของอาจารย์ไม่ทันจะเว้นไว้ก่อนและขอยืมเพื่อนมาจดภายหลัง	164 (37.2)	123 (27.9)	111 (25.2)	28 (6.3)	15 (3.4)	3.89	1.08	มาก
12.	ข้าพเจ้าพยายามจดคำอธิบายจากความเข้าใจ	143 (32.4)	136 (30.8)	132 (29.9)	22 (5.0)	8 (1.8)	3.87	.99	มาก
13.	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานที่อาจารย์มอบหมายได้ไม่นานนักก็รู้สึกเบื่อแล้วหยุดทำงานนั้น	33 (7.5)	48 (10.9)	140 (31.7)	124 (28.1)	96 (21.8)	2.54	1.16	ปานกลาง
14.	ขณะที่อ่านหนังสือข้าพเจ้าชอบทำบันทึกย่อสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน	63 (14.3)	59 (13.4)	153 (34.7)	100 (22.7)	66 (15.0)	2.89	1.23	ปานกลาง
15.	หลังจากเรียนแล้วข้าพเจ้าพยายามจดเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน	66 (15.0)	90 (20.4)	159 (36.1)	85 (19.3)	41 (9.3)	3.12	1.16	ปานกลาง
16.	หลังจากเรียนแล้วข้าพเจ้าพยายามจดเนื้อหาที่เรียนมาให้เป็นระเบียบเพื่อให้เข้าใจและจำง่าย	88 (20.0)	78 (17.7)	146 (33.1)	91 (17.7)	38 (8.6)	3.26	1.21	ปานกลาง

ข้อที่	ข้อความ	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
17.	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในวิชานั้น	44 (10.0)	40 (9.1)	112 (25.4)	109 (24.7)	136 (30.8)	2.43	1.28	น้อย
18.	ข้าพเจ้าทำการบ้านส่งทันเวลาที่กำหนด	130 (29.5)	130 (29.5)	139 (31.5)	34 (7.7)	8 (1.8)	3.77	1.02	มาก
19.	ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงการทำงานให้ดีที่สุดเพื่อให้งานสำเร็จ	166 (37.6)	151 (34.2)	106 (24.0)	14 (3.2)	4 (0.9)	4.05	.91	มาก
20.	แม้ว่างานที่อาจารย์ให้ทำจะไม่น่าสนใจข้าพเจ้าก็ตั้งใจทำงานเสร็จเรียบร้อย	155 (35.1)	154 (34.9)	112 (25.4)	14 (3.2)	6 (1.4)	3.99	.93	มาก
21.	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอนไม่ว่าอาจารย์จะสอนดีหรือไม่ก็ตาม	130 (29.5)	140 (31.7)	144 (32.7)	19 (4.3)	8 (1.8)	3.83	.96	มาก
22.	ข้าพเจ้าพยายามทำงานจนสุดความสามารถไม่ว่างานนั้นจะยากหรือง่ายเพียงใด	166 (37.6)	131 (29.7)	120 (27.2)	17 (3.9)	7 (1.6)	3.98	.97	มาก
23.	แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ชอบเรียนในบางวิชาแต่ข้าพเจ้าก็จะพยายามตั้งใจเรียน	169 (38.3)	152 (34.5)	95 (21.5)	21 (4.8)	4 (0.9)	4.05	.93	มาก
24.	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ข้าพเจ้าจะขอลอกจากเพื่อน	102 (23.1)	97 (22.0)	157 (35.6)	56 (12.7)	29 (6.6)	3.42	1.17	ปานกลาง
25.	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก็ต่อเมื่อมีคนบอกให้อ่านไม่ค่อยอ่านด้วยความสมัครใจ	46 (10.4)	73 (16.6)	160 (36.3)	82 (18.6)	80 (18.1)	2.83	1.21	ปานกลาง
26.	เวลาอ่านหนังสือข้าพเจ้าจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านไม่ค่อยได้	37 (8.4)	63 (14.3)	162 (36.7)	116 (26.3)	63 (14.3)	2.76	1.12	ปานกลาง
27.	เมื่ออาจารย์คืนงานที่ส่งไปข้าพเจ้าจะรีบดูทันทีว่าอาจารย์ให้แก้ไขอะไรบ้าง	174 (39.5)	121 (27.4)	113 (25.6)	27 (6.1)	6 (1.4)	3.98	1.01	มาก
รวม							3.08	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า พฤติกรรมการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$) และ ($SD = 0.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงการทำงานให้ดีที่สุดเพื่อให้งานสำเร็จ ($\bar{x} = 4.05$) และ ($SD = 0.91$) และ แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ชอบเรียนในบางวิชาแต่ข้าพเจ้าก็จะพยายามตั้งใจเรียน ($\bar{x} = 4.20$) และ ($SD = 0.93$) นักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนมาครบทุกวัน ($\bar{x} = 4.02$) และ ($SD = 1.12$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าไม่เข้าเรียนเมื่อมีโอกาสดู ($\bar{x} = 1.62$) และ ($SD = 1.11$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 1.3 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมและด้านที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียน

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
1.	อาจารย์เป็นบุคคลที่วางตัวได้เหมาะสมและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษา	185 (42.0)	139 (31.5)	100 (22.7)	13 (2.9)	4 (0.9)	4.11	.91	มาก
2.	วิชาเรียนเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย	26 (5.9)	38 (8.6)	152 (34.5)	111 (25.2)	114 (25.9)	2.44	1.14	น้อย
3.	ข้าพเจ้าคิดว่าทุกวิชามีความสำคัญเท่ากันหมด	206 (46.7)	121 (27.4)	93 (21.1)	15 (3.4)	6 (1.4)	4.15	.96	มาก
4.	ข้าพเจ้ารู้สึกที่อาจารย์ช่วยเหลือนักศึกษาทุกคนเท่ากันหมด	177 (40.1)	120 (27.2)	109 (24.7)	24 (5.4)	11 (2.5)	3.97	1.05	มาก
5.	ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่เรียนหนังสือกับไม่ได้เรียนสามารถดำรงชีวิตเหมือนกันทุกอย่าง	66 (15.0)	89 (20.2)	158 (35.8)	76 (17.2)	52 (11.8)	3.09	1.20	ปานกลาง
6.	ข้าพเจ้าพอใจที่อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ในเรื่องการเรียน	182 (41.3)	141 (32.0)	104 (23.6)	11 (2.5)	3 (0.7)	4.11	.89	มาก
7.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าความรู้เพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้ข้าพเจ้าอยู่รอดในสังคมได้	211 (47.8)	102 (23.1)	102 (23.1)	16 (3.6)	10 (2.3)	4.11	1.02	มาก

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
8.	อาจารย์ของข้าพเจ้าให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่มซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจ	143 (32.4)	152 (34.5)	127 (28.8)	12 (2.7)	7 (1.6)	3.93	.93	มาก
9.	การเรียนหนังสือทำให้แต่ละวันของข้าพเจ้ามีความหมายขึ้น	124 (28.1)	158 (35.8)	135 (30.6)	18 (4.1)	6 (1.4)	3.85	0.92	มาก
10.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าการศึกษช่วยให้มีอนาคตที่ดีได้	247 (56.0)	112 (25.4)	74 (16.8)	6 (1.4)	2 (0.5)	4.35	0.84	มาก
11.	ข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าการศึกษสามารถนำไปพัฒนาประเทศชาติได้	198 (44.9)	130 (29.5)	91 (20.6)	12 (2.7)	10 (2.3)	4.12	0.98	มาก
12.	ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เรียนหนังสือ	264 (59.9)	95 (21.5)	74 (16.8)	7 (1.6)	1 (0.2)	4.39	0.84	มาก
13.	คนที่มีความรู้สามารถแก้ปัญหาได้ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระบบ	124 (28.1)	112 (25.4)	167 (37.9)	21 (4.8)	17 (3.9)	3.69	1.05	มาก
รวม							3.90	0.77	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า เจตคติต่อการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) และ ($SD = 0.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เรียนหนังสือ ($\bar{x} = 4.39$) และ ($SD = 0.84$) นักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ข้าพเจ้าเชื่อว่าการศึกษช่วยให้มีอนาคตที่ดีได้ ($\bar{x} = 4.35$) และ ($SD = 0.84$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิชาเรียนเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย ($\bar{x} = 2.44$) และ ($SD = 1.14$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 1.4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมและด้านที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
1.	ข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบผลการเรียนกับผู้อื่นเสมอเพื่อจะได้พัฒนาตนเองให้เรียนได้ดีขึ้น	98 (22.2)	123 (27.9)	157 (35.6)	30 (6.8)	33 (7.5)	3.51	1.13	มาก
2.	ข้าพเจ้าตั้งความหวังในการเรียนไว้และพยายามทำให้สำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้	179 (40.6)	137 (31.1)	109 (24.7)	12 (2.7)	4 (0.9)	4.08	.92	มาก
3.	ข้าพเจ้าให้เพื่อนเป็นผู้ทำรายงานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำ	41 (9.3)	60 (13.6)	131 (29.7)	109 (24.7)	100 (22.7)	2.62	1.23	ปานกลาง
4.	ข้าพเจ้าพอใจในงานที่ได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	201 (45.6)	128 (29.0)	100 (22.7)	10 (2.3)	2 (0.5)	4.17	.89	มาก
5.	ข้าพเจ้าพยายามยกมือตอบกับเพื่อนทุกครั้งที่อาจารย์ถาม	64 (14.5)	63 (14.3)	198 (44.9)	78 (17.7)	38 (8.6)	3.08	1.11	ปานกลาง
6.	เมื่อข้าพเจ้าทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้ไม่ถูกต้องข้าพเจ้าจะค้นหาวิธีใหม่ๆที่จะทำให้ออกมาให้ได้	110 (24.9)	141 (32.0)	161 (36.5)	22 (5.0)	7 (1.6)	3.74	.94	มาก
7.	ข้าพเจ้าคิดว่าความพยายามนำไปสู่ความสำเร็จ	239 (54.2)	102 (23.1)	88 (20.0)	10 (2.3)	2 (0.5)	4.28	.89	มาก
8.	ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในการเรียน	283 (64.2)	85 (19.3)	66 (15.0)	5 (1.1)	2 (0.5)	4.46	.82	มาก
9.	ข้าพเจ้าจะพยายามแก้ไขปัญหาคด้วยตนเอง	198 (44.9)	129 (29.3)	101 (22.9)	11 (2.5)	2 (0.5)	4.16	.89	มาก
10.	ข้าพเจ้ามีความพยายามเพิ่มมากขึ้นเมื่อรู้ว่าค้อยกว่าเพื่อนๆ	177 (40.1)	135 (30.6)	114 (25.9)	7 (1.6)	8 (1.8)	4.06	.94	มาก
11.	ถ้าข้าพเจ้าทำงานได้ไม่ดีตามที่ตั้งใจข้าพเจ้าจะพยายามทำต่อไปอย่างเต็มความสามารถ	182 (41.3)	137 (31.1)	107 (24.3)	10 (2.3)	5 (1.1)	4.09	.92	มาก

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
12.	ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่างๆที่เป็นความคิดริเริ่มของตนเอง	155 (35.1)	138 (31.3)	131 (29.7)	12 (2.7)	5 (1.1)	3.97	.93	มาก
13.	เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานแล้วประสบปัญหาต่างๆข้าพเจ้าจะหมดความพยายามที่จะทำงานนั้นต่อไป	63 (14.3)	82 (18.6)	165 (37.4)	77 (17.5)	54 (12.2)	3.05	1.19	ปานกลาง
14.	ข้าพเจ้าพยายามอ่านหนังสือจนสามารถสอบผ่านแต่ละวิชาได้	99 (22.4)	142 (32.2)	148 (33.6)	37 (8.4)	15 (3.4)	3.62	1.03	มาก
15.	ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำคะแนนสอบให้ได้คะแนนสูงที่สุด	187 (42.4)	129 (29.3)	109 (24.7)	9 (2.0)	7 (1.6)	4.09	.94	มาก
รวม							3.80	0.85	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$) และ ($SD = 0.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในการเรียน ($\bar{x} = 4.46$) และ ($SD = 0.82$) นักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือข้าพเจ้าคิดว่าความพยายามนำไปสู่ความสำเร็จ ($\bar{x} = 4.28$) และ ($SD = 0.89$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานแล้วประสบปัญหาต่างๆข้าพเจ้าจะหมดความพยายามที่จะทำงานนั้นต่อไป ($\bar{x} = 3.05$) และ ($SD = 1.19$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 1.5 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัว

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมและด้านที่ส่งผลต่อการสนับสนุนของครอบครัว

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
1.	ครอบครัวสนับสนุนด้านการเงินอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักศึกษามีกำลังใจตั้งใจในการเรียน และไม่ต้องหารายได้ระหว่างเรียน	165 (37.4)	122 (27.7)	122 (27.7)	23 (5.2)	9 (2.0)	3.93	1.02	มาก

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
2.	ครอบครัว มีส่วนช่วยจัดซื้อ จัดหา วัสดุอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นให้กับ นักศึกษา	202 (45.8)	111 (25.2)	108 (24.5)	12 (2.7)	8 (1.8)	4.10	.98	มาก
3.	ครอบครัวจะให้กำลังใจนักศึกษา เมื่อนักศึกษามีปัญหา การเรียนทำ ให้นักศึกษามีกำลังใจในการเรียน	211 (47.8)	90 (20.4)	111 (25.2)	17 (3.9)	12 (2.7)	4.07	1.06	มาก
4.	ครอบครัวจะสอบถามและให้ความ สนใจติดตามผลการเรียนของ นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ	182 (41.3)	116 (26.3)	119 (27.0)	20 (4.5)	4 (0.9)	4.02	.97	มาก
5.	ครอบครัวทำให้นักศึกษารู้สึกว่าเป็น คนสำคัญของครอบครัว	215 (48.8)	103 (23.4)	99 (22.4)	16 (3.6)	8 (1.8)	4.14	1.00	มาก
6.	ครอบครัว ยอมรับและอนุญาตให้ นักศึกษาตัดสินใจในเรื่องการศึกษา เอง	220 (49.9)	95 (21.5)	95 (21.5)	24 (5.4)	7 (1.6)	4.13	1.03	มาก
7.	ครอบครัว ไม่พยายามบังคับและ ชี้นำการดำเนินชีวิตของนักศึกษา	193 (43.8)	92 (20.9)	93 (21.1)	35 (7.9)	28 (6.3)	3.88	1.24	มาก
รวม							3.90	0.91	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า การสนับสนุนของครอบครัว โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) และ ($SD = 0.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครอบครัวทำให้นักศึกษารู้สึกว่า เป็นคนสำคัญของครอบครัว ($\bar{x} = 4.14$) และ ($SD = 1.00$) นักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ครอบครัว ยอมรับและอนุญาตให้นักศึกษาตัดสินใจในเรื่องการศึกษาเอง ($\bar{x} = 4.13$) และ ($SD = 1.03$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครอบครัว ไม่พยายามบังคับและชี้นำ การดำเนินชีวิตของนักศึกษา ($\bar{x} = 3.88$) และ ($SD = 1.24$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 1.6 แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาในกลุ่มเพื่อน

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมและ
ด้านที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาในกลุ่มเพื่อน

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปล ผล
1.	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาหรือเกี่ยวกับการเรียนได้	217 (49.2)	108 (24.5)	92 (20.9)	15 (3.4)	9 (2.0)	4.15	1.00	มาก
2.	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกันและกัน	31 (7.0)	61 (13.8)	124 (28.1)	93 (21.1)	132 (29.9)	2.47	1.24	น้อย
3.	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี	142 (32.2)	148 (33.6)	133 (30.2)	12 (2.7)	6 (1.4)	3.93	.92	มาก
4.	เพื่อนของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัวไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน	37 (8.4)	43 (9.8)	113 (25.6)	108 (24.5)	140 (31.7)	2.39	1.25	น้อย
5.	เมื่อเพื่อนมีปัญหาข้าพเจ้าอยากให้ความช่วยเหลือ	161 (36.5)	154 (34.9)	108 (24.5)	14 (3.2)	4 (0.9)	4.03	.91	มาก
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองไม่มีเพื่อนปรับทุกข์	36 (8.2)	45 (10.2)	126 (28.6)	87 (19.7)	147 (33.3)	2.40	1.27	น้อย
7.	ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้าเต็มใจปฏิบัติตามข้อตกลงกลุ่ม	190 (43.1)	125 (28.3)	109 (24.7)	15 (3.4)	2 (0.5)	4.10	.92	มาก
8.	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากข้าพเจ้า	25 (5.7)	30 (6.8)	95 (21.5)	111 (25.2)	180 (40.8)	2.11	1.18	น้อย
9.	ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้ารับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	197 (44.7)	147 (33.3)	83 (33.3)	10 (2.3)	4 (0.9)	4.19	.88	มาก
10.	ข้าพเจ้าชอบทำงานตามลำพัง	40 (9.1)	52 (11.8)	136 (30.8)	81 (18.4)	132 (29.9)	2.52	1.28	ปาน กลาง
11.	เมื่อเพื่อนกระทำความดีข้าพเจ้าชมเชยเพื่อนด้วยความจริงใจ	195 (44.2)	127 (28.8)	106 (24.0)	9 (2.0)	4 (0.9)	4.13	.91	มาก
12.	เมื่อได้รับมอบหมายงานข้าพเจ้าทำงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ	204 (46.3)	125 (28.3)	108 (24.5)	3 (0.7)	1 (0.2)	4.20	.85	มาก

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่เป็นส่วนหนึ่งของเพื่อนในการสนทนา	208 (47.2)	115 (26.1)	104 (23.6)	10 (2.3)	4 (0.9)	4.16	.92	มาก
14.	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน	242 (54.9)	106 (24.0)	86 (19.5)	6 (1.4)	1 (0.2)	4.32	.85	มาก
รวม							4.24	0.82	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับกลุ่มเพื่อน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$) และ ($SD = 0.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน ($\bar{x} = 4.32$) และ ($SD = 0.85$) นักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือเมื่อได้รับมอบหมายงานข้าพเจ้าทำงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ ($\bar{x} = 4.20$) และ ($SD = 0.85$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากข้าพเจ้า ($\bar{x} = 2.11$) และ ($SD = 1.18$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 1.7 แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมและด้านที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
1.	อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับตนเองกับข้าพเจ้า	170 (38.5)	134 (30.4)	117 (26.5)	16 (3.6)	4 (0.9)	4.02	.94	มาก
2.	อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า	157 (35.6)	131 (29.7)	121 (27.4)	25 (5.7)	7 (1.6)	3.92	1.00	มาก
3.	อาจารย์มีความห่วงใยข้าพเจ้า	183 (41.5)	125 (28.3)	117 (26.5)	12 (2.7)	4 (0.9)	4.07	.93	มาก
4.	อาจารย์รับฟังเหตุผลของข้าพเจ้า	162 (36.7)	122 (27.7)	129 (29.3)	22 (5.0)	6 (1.4)	3.93	.99	มาก
5.	อาจารย์ให้ความสำคัญกับข้าพเจ้าถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะเรียนหนังสือไม่เก่ง	159 (36.1)	134 (30.4)	122 (27.7)	17 (3.9)	9 (2.0)	3.95	.99	มาก

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
6.	อาจารย์ชมเชยเมื่อข้าพเจ้าทำความดี	157 (35.6)	134 (30.4)	125 (28.3)	21 (4.8)	4 (0.9)	3.95	.95	มาก
7.	อาจารย์ยิ้มแย้มทักทายข้าพเจ้าเมื่อพบกันนอกห้องเรียน	173 (39.2)	124 (28.1)	116 (26.3)	21 (4.8)	7 (1.6)	3.99	1.00	มาก
8.	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาเรื่องการเรียนกับอาจารย์ได้	33 (7.5)	41 (9.3)	126 (28.6)	88 (20.0)	153 (34.7)	2.35	1.25	น้อย
9.	ข้าพเจ้านึกถึงอาจารย์เมื่อมีปัญหาด้านการเรียน	122 (27.7)	122 (27.7)	148 (33.6)	32 (7.3)	17 (3.9)	3.68	1.07	มาก
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอาจารย์ไม่เป็นกันเองกับข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาหรือข้อสงสัยจึงไม่กล้าถามอาจารย์	41 (9.3)	51 (11.6)	138 (31.3)	83 (18.8)	128 (29.0)	2.53	1.27	ปานกลาง
11.	เมื่อข้าพเจ้าทำงานบกพร่องอาจารย์จะแนะนำในสิ่งที่ถูกต้อง	184 (41.7)	132 (29.9)	106 (24.0)	15 (3.4)	4 (0.9)	4.08	.93	มาก
รวม							4.05	0.81	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$) และ ($SD = 0.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน ($\bar{x} = 4.32$) และ ($SD = 0.85$) นักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือเมื่อได้รับมอบหมายงานข้าพเจ้าทำงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ ($\bar{x} = 4.20$) และ ($SD = 0.85$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากข้าพเจ้า ($\bar{x} = 2.11$) และ ($SD = 1.18$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 1.8 แบบสอบถามบรรยากาศทางการเรียน

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมและด้านที่ส่งผลต่อบรรยากาศทางการเรียน

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
1.	อาจารย์สอนโดยไม่สนใจว่านักศึกษายอมรับหรือไม่	44 (10.0)	58 (13.2)	153 (34.7)	95 (21.5)	91 (20.6)	2.70	1.22	ปานกลาง

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
2.	วิธีการสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาสนใจในการเรียน	122 (27.7)	140 (31.7)	147 (33.3)	25 (5.7)	7 (1.6)	3.78	.97	มาก
3.	ขณะสอนของอาจารย์ให้ความสนใจนักศึกษาทุกคนเท่าเทียมกัน	144 (32.7)	123 (27.9)	145 (32.9)	20 (4.5)	9 (2.0)	3.85	1.00	มาก
4.	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำลังสอน	146 (33.1)	141 (32.0)	135 (30.6)	13 (2.9)	6 (1.4)	3.93	.93	มาก
5.	อาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนโดยการให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนให้ความรู้และประสบการณ์กัน	160 (36.3)	143 (32.4)	114 (25.9)	19 (4.3)	5 (1.1)	3.98	.95	มาก
6.	การบริหารเวลาในการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	147 (33.3)	146 (33.1)	126 (28.6)	17 (3.9)	5 (1.1)	3.94	.93	มาก
7.	อากาศในห้องเรียนถ่ายเทดี	119 (27.0)	128 (29.0)	151 (34.2)	29 (6.6)	14 (3.2)	3.70	1.04	มาก
8.	สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	35 (7.9)	79 (17.9)	163 (37.0)	87 (19.7)	77 (17.5)	2.79	1.16	ปานกลาง
9.	การบริหารเวลาในการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	140 (31.7)	145 (32.9)	131 (29.7)	16 (3.6)	9 (2.0)	3.89	.97	มาก
10.	วิทยาลัยมีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย	110 (24.9)	112 (25.4)	163 (37.0)	32 (7.3)	24 (5.4)	3.57	1.10	มาก
11.	อุปกรณ์การเรียนการสอนที่อาจารย์ใช้มีสภาพที่ดีในการใช้งาน	101 (22.9)	134 (30.4)	164 (37.2)	30 (6.8)	12 (2.7)	3.64	1.00	มาก
12.	อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้	142 (32.2)	129 (29.3)	148 (33.6)	18 (4.1)	4 (0.9)	3.88	.94	มาก
รวม							3.29	0.66	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า บรรยากาศทางการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$) และ ($SD = 0.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนโดยการให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนให้ความรู้และประสบการณ์กัน ($\bar{x} = 3.98$) และ ($SD = 0.95$) นักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การบริหารเวลาในการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.94$) และ ($SD = 0.93$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ อาจารย์สอนโดยไม่สนใจว่านักศึกษาจะเข้าใจหรือไม่ ($\bar{x} = 2.70$) และ ($SD = 1.22$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 1.9 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมและด้านที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
1.	ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอๆ เพื่อความก้าวหน้าด้านการทำงาน	144 (32.7)	145 (32.9)	136 (30.8)	14 (3.2)	2 (0.5)	3.94	.90	มาก
2.	ข้าพเจ้าศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะได้นำความรู้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ	196 (44.4)	131 (29.7)	105 (23.8)	8 (1.8)	1 (0.2)	4.16	.87	มาก
3.	ข้าพเจ้าเรียนเพื่อให้ผ่านไปวันๆเท่านั้น	48 (10.9)	43 (9.8)	124 (28.1)	95 (21.5)	131 (29.7)	2.51	1.30	ปานกลาง
4.	ถ้าข้าพเจ้าเรียนไม่เข้าใจวิชาหนึ่งวิชาใด ข้าพเจ้าจะเลิกเรียนทันที	29 (6.6)	39 (8.8)	88 (20.0)	77 (17.5)	208 (47.2)	2.10	1.27	น้อย
5.	ความตั้งใจทำงานจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้ในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ	172 (39.0)	138 (31.3)	120 (27.2)	11 (2.5)		4.07	.87	มาก
6.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อจะประสบความสำเร็จในการเรียน	232 (52.6)	102 (23.1)	97 (22.0)	10 (2.3)		4.26	.88	มาก
7.	ข้าพเจ้าคิดลาออกเพราะเบื่อการเรียน	32 (7.3)	35 (7.9)	113 (25.6)	57 (12.9)	204 (46.3)	2.17	1.29	น้อย
8.	ข้าพเจ้าไม่ชอบวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้าเพราะเหตุการณ์มักไม่เป็นไปตามแผน	49 (11.1)	77 (17.5)	150 (34.0)	74 (16.8)	91 (20.6)	2.82	1.26	ปานกลาง

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1	\bar{x}	SD	แปลผล
9.	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเพียงเพื่อให้สอบผ่านเท่านั้น	47 (10.7)	72 (16.3)	181 (41.0)	80 (18.1)	61 (13.8)	2.92	1.15	ปานกลาง
10.	ข้าพเจ้าจะอดทนต่อการเรียนไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใดเพื่อความสำเร็จในอนาคต	187 (42.4)	106 (24.0)	131 (29.7)	15 (3.4)	2 (0.5)	4.05	.95	มาก
11.	ข้าพเจ้าจะขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียนแม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันยังไม่ดีพอ	185 (41.5)	125 (28.3)	118 (26.8)	12 (2.7)	3 (0.7)	4.07	.92	มาก
12.	แม้ว่าข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาใดก็ตาม ข้าพเจ้าจะพยายามตั้งใจเรียนเพื่อให้สอบได้คะแนนดี	197 (44.7)	115 (26.1)	115 (26.1)	12 (2.7)	2 (0.5)	4.12	0.92	มาก
รวม							4.03	0.80	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$) และ ($SD = 0.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อจะประสบความสำเร็จในการเรียน ($\bar{x} = 4.26$) และ ($SD = 0.88$) นักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ข้าพเจ้าศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะได้นำความรู้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ ($\bar{x} = 4.16$) และ ($SD = 0.87$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ถ้าข้าพเจ้าเรียนไม่เข้าใจวิชาหนึ่งวิชาใด ข้าพเจ้าจะเลิกเรียนทันที ($\bar{x} = 2.10$) และ ($SD = 1.27$) มีนักศึกษาเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย

จากตารางที่ 12 การหาค่าสหสัมพันธ์ Pearson พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้าน พฤติกรรมการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา กับกลุ่มเพื่อน

เกณฑ์การแปลความหมาย 5 ระดับ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540:144)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่า 0.81 ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง 0.61 – 0.80	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง 0.41 – 0.60	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.41	มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าต่ำกว่า 0.20	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ จำนวน 441 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าสัมประสิทธิ์แบบเพียร์สัน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกการ ผลปรากฏว่า พฤติกรรมการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.08$, $SD = 0.77$) เจตคติต่อการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, $SD = 0.77$) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, $SD = 0.85$) การสนับสนุนของครอบครัว โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, $SD = 0.91$) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$) และ ($SD = 0.82$) ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$, $SD = 0.82$) บรรยากาศทางการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$, $SD = 0.94$) ลักษณะมุ่งอนาคต โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, $SD = 0.80$)
2. การหาค่าสหสัมพันธ์ Pearson พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้าน พฤติกรรมการเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยี อรรถวิทย์พัฒนศึกษา ผลปรากฏว่า พฤติกรรมการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เจตคติต่อการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก การสนับสนุนของครอบครัว โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก บรรยากาศทางการเรียน โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะมุ่งอนาคต โดยภาพรวมนักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยนุชนนทร กาศสมุทร์ และ ประสพชัย พสุนนท์ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว และสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยศึกษา 8 ตัวแปร จากปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ปีการศึกษา 2557 ชั้นปีที่ 1-4 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการแบบแบ่งชั้น ตามชั้นปีของนักศึกษา ได้จำนวน 229 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α -coefficient) ของแบบสอบถามทั้ง 9 ด้านอยู่ระหว่าง 0.778-0.916 วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise) ผลการวิจัยพบว่า

ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน (X6) การรับรู้คุณค่าในตนเอง (X1) ทักษะเจตคติต่อการเรียน (X2) บรรยากาศการเรียนรู้อื่น (X8) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง (X4) และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ (X7) โดยสามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยวได้ร้อยละ 47.2

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย ที่พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนมีความสำคัญยิ่งต่อประสิทธิภาพการสอนของครู ดังนั้นในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมไปตามความมุ่งหมายที่หลักสูตรต้องการ ครูควรเน้นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเพื่อให้ครูทำหน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครูและการใช้ครู ควรนำผลการวิจัยมาใช้เป็น แนวทางฝึกอบรมครูผู้สอนและพัฒนาครูผู้สอนตามองค์ประกอบที่พบ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. จากผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการคัดเลือกหรือสรรหาครูที่จะทำการสอน เพื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ
4. ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ควรนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมต่อการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา ควรคำนึงถึงองค์ประกอบของ ประสิทธิภาพการสอน และนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมครูในวิทยาลัยฯ ให้จัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
6. ผู้บริหารสถานศึกษาควรคำนึงถึงองค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนในการ นำไปเป็นแนวทางพิจารณาประสิทธิภาพของครูในวิทยาลัยฯ เพื่อส่งเสริมให้ครูได้จัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากข้อค้นพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง ต่อประสิทธิภาพการสอนของครู จึงควรทำการวิจัยเพื่อค้นหาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุต่อความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งที่ส่งผล ทางตรงอย่างเดียว ส่งผลทางอ้อมอย่างเดียว และส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อความสัมพันธ์ ระหว่างครูและนักเรียน
2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครู ตามการประเมินของกลุ่มตัวอย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อนร่วมงาน ผู้ปกครอง นักเรียน ฯลฯ
3. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญของประสิทธิภาพการสอนของครู ในระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น

4. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญของประสิทธิภาพการสอนของครูใน แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
5. ควรจะได้ทำการวิจัยหาองค์ประกอบของประสิทธิภาพการสอนของครู นอกเหนือจากตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งอาจมีผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู เช่น ตัวแปรด้านการบริหารของโรงเรียน งบประมาณ ความพร้อมทางด้านนักเรียน และผู้ปกครอง หรือปัจจัยด้านอื่น ๆ
6. ควรศึกษาประสิทธิภาพการสอนของครูในแนวทางอื่นที่ไม่ใช่การ วิเคราะห์องค์ประกอบ เพื่อให้ได้ข้อสนเทศที่กว้างขวางขึ้น

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามงานวิจัย
ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา

คำชี้แจง ผู้วิจัย คือ อาจารย์ศิริ ชำมาชา ต้องการข้อมูลจากนักศึกษาเพื่อไปทำงานวิจัย จึงขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถามนี้

โปรดขีด / ลงในช่องที่ต้องการแสดงความคิดเห็น

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ () 14 - 17 ปี () 18 - 20 ปี
 () 21 - 23 ปี () มากกว่า 23 ปี
3. สาขาวิชา () การบัญชี () การตลาด
 () คอมพิวเตอร์ธุรกิจ () เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียน

- 5 เห็นด้วย/พึงพอใจมากที่สุด 4 เห็นด้วย/พึงพอใจมาก 3 เห็นด้วย/พึงพอใจปานกลาง
 2 เห็นด้วย/พึงพอใจน้อย 1 เห็นด้วย/พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อคำถาม	5	4	3	2	1
1.	ข้าพเจ้าลืมนำหนังสือเรียนมาในบางวิชา					
2.	เมื่อเรียนวิชาใดไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าไม่เข้าเรียนวิชานั้น					
3.	ข้าพเจ้าเข้าเรียนสาย					
4.	ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนมาครบทุกรายวิชา					
5.	ข้าพเจ้าชอบคิดถึงเรื่องอื่นขณะฟังอาจารย์สอน					
6.	ในเวลาเรียนข้าพเจ้ามักจะมองออกไปนอกหน้าต่าง					
7.	ข้าพเจ้านำงานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่อาจารย์กำลังสอนอยู่หน้าชั้นเรียน					
8.	ข้าพเจ้าพยายามจดคำอธิบายของอาจารย์ให้ได้มากที่สุด					
9.	ข้าพเจ้านำอุปกรณ์การเรียนมาครบทุกวัน					
10.	ข้าพเจ้าไม่เข้าเรียนเมื่อมีโอกาส					
11.	ถ้าข้าพเจ้าจดคำอธิบายของอาจารย์ไม่ทันจะเว้นไว้ก่อนและขอยืมเพื่อนมาจดภายหลัง					
12.	ข้าพเจ้าพยายามจดคำอธิบายจากความเข้าใจ					
13.	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานที่อาจารย์มอบหมายได้ไม่นานนักก็รู้สึกเบื่อแล้วหยุดทำงานนั้น					

ข้อที่	ข้อความ	5	4	3	2	1
14.	ขณะที่อ่านหนังสือข้าพเจ้าชอบทำบันทึกย่อสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
15.	หลังจากเรียนแล้วข้าพเจ้าพยายามจดเนื้อหาสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน					
16.	หลังจากเรียนแล้วข้าพเจ้าพยายามจดเนื้อหาที่เรียนมาให้เป็นระเบียบเพื่อให้เข้าใจและจำง่าย					
17.	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนในวิชานั้น					
18.	ข้าพเจ้าทำการบ้านส่งทันเวลาที่กำหนด					
19.	ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงการทำงานให้ดีที่สุดเพื่อให้งานสำเร็จ					
20.	แม้ว่างานที่อาจารย์ให้ทำจะไม่น่าสนใจข้าพเจ้าก็ตั้งใจทำงานเสร็จเรียบร้อย					
21.	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์สอนไม่ว่าอาจารย์จะสอนดีหรือไม่ก็ตาม					
22.	ข้าพเจ้าพยายามทำงานจนสุดความสามารถไม่ว่างานนั้นจะยากหรือง่ายเพียงใด					
23.	แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่ชอบเรียนในบางวิชาแต่ข้าพเจ้าก็จะพยายามตั้งใจเรียน					
24.	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ ข้าพเจ้าจะขอลอกจากเพื่อน					
25.	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก็ต่อเมื่อมีคนบอกให้อ่านไม่ค่อยอ่านด้วยความสมัครใจ					
26.	เวลาอ่านหนังสือข้าพเจ้าจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่านไม่ค่อยได้					
27.	เมื่ออาจารย์คืนงานที่ส่งไป ข้าพเจ้าจะรีบดูทันทีว่าอาจารย์ให้แก้ไขอะไรบ้าง					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
1.	อาจารย์เป็นบุคคลที่วางตัวได้เหมาะสมและเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษา					
2.	วิชาเรียนเป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย					

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
3.	ข้าพเจ้าคิดว่าทุกวิชามีความสำคัญเท่ากันหมด					
4.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูช่วยเหลือนักศึกษาทุกคนเท่ากันหมด					
5.	ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่เรียนหนังสือกับไม่ได้เรียนสามารถดำรงชีวิตเหมือนกันทุกอย่าง					
6.	ข้าพเจ้าพอใจที่อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ในเรื่องการเรียน					
7.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าความรู้เพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้ข้าพเจ้าอยู่รอดในสังคมได้					
8.	อาจารย์ของข้าพเจ้าให้นักศึกษาทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจ					
9.	การเรียนหนังสือทำให้แต่ละวันของข้าพเจ้ามีความหมายขึ้น					
10.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าการศึกษาย่อมทำให้มีอนาคตที่ดีได้					
11.	ข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าการศึกษานำไปพัฒนาประเทศชาติได้					
12.	ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เรียนหนังสือ					
13.	คนที่มีการศึกษาสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างเป็นระบบ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
1.	ข้าพเจ้าจะเปรียบเทียบผลการเรียนกับผู้อื่นเสมอ เพื่อจะได้พัฒนาตนเองให้เรียนได้ดีขึ้น					
2.	ข้าพเจ้าตั้งความหวังในการเรียนไว้และพยายามทำให้สำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้					
3.	ข้าพเจ้าให้เพื่อนเป็นผู้ทำรายงานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำ					
4.	ข้าพเจ้าพอใจในงานที่ได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					
5.	ข้าพเจ้าพยายามยกมือตอบกับเพื่อนทุกครั้งที่คุณครูถาม					
6.	เมื่อข้าพเจ้าทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้ไม่ถูกต้องข้าพเจ้าจะค้นหาวิธีใหม่ๆ ที่จะทำให้ถูกต้องให้ได้					
7.	ข้าพเจ้าคิดว่าความพยายามนำไปสู่ความสำเร็จ					
8.	ข้าพเจ้าอยากประสบความสำเร็จในการเรียน					
9.	ข้าพเจ้าจะพยายามแก้ไขปัญหาคด้วยตนเอง					
10.	ข้าพเจ้ามีความพยายามเพิ่มมากขึ้นเมื่อรู้ว่าดีน้อยกว่าเพื่อนๆ					

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
11.	ถ้าข้าพเจ้าทำงานได้ไม่ดีตามที่ตั้งใจ ข้าพเจ้าจะพยายามทำต่อไปอย่างเต็มความสามารถ					
12.	ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่างๆ ที่เป็นความคิดริเริ่มของตนเอง					
13.	เมื่อข้าพเจ้าได้รับมอบหมายให้ทำงานแล้วประสบปัญหาต่างๆ ข้าพเจ้าจะหมดความพยายามที่จะทำงานนั้นต่อไป					
14.	ข้าพเจ้าพยายามอ่านหนังสือจนสามารถสอบผ่านแต่ละวิชาได้					
15.	ข้าพเจ้าตั้งใจจะทำคะแนนสอบให้ได้คะแนนสูงที่สุด					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของครอบครัว

ข้อที่	ข้อความ	5	4	3	2	1
	ครอบครัวสนับสนุนด้านการเงินอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักศึกษามีกำลังใจ ตั้งใจในการเรียน และไม่ต้องหารายได้ระหว่างเรียน					
2.	ครอบครัว มีส่วนช่วยจัดซื้อ จัดหา วัสดุอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นให้กับนักศึกษา					
3.	ครอบครัวจะให้กำลังใจนักศึกษา เมื่อนักศึกษามีปัญหาการเรียน ทำให้นักศึกษามีกำลังใจในการเรียน					
4.	ครอบครัวจะสอบถามและให้ความสนใจติดตามผลการเรียนของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ					
5.	ครอบครัวทำให้นักศึกษารู้สึกว่าตนเองเป็นคนสำคัญของครอบครัว					
6.	ครอบครัว ยอมรับและอนุญาตให้นักศึกษาตัดสินใจในเรื่องการศึกษาเอง					
7.	ครอบครัว ไม่พยายามบังคับและชี้นำการดำเนินชีวิตของนักศึกษา					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับกลุ่มเพื่อน

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
1.	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียนได้					
2.	เพื่อนในห้องต่างคนต่างอยู่ ไม่สนใจกันและกัน					
3.	ข้าพเจ้าทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี					
4.	เพื่อนของข้าพเจ้าเห็นแก่ตัว ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
5.	เมื่อเพื่อนมีปัญหา ข้าพเจ้าอยากให้ความช่วยเหลือ					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองไม่มีเพื่อนปรับทุกข์					
7.	ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้าเต็มใจปฏิบัติตามข้อตกลงกลุ่ม					
8.	ข้าพเจ้าไม่พอใจ เมื่อเพื่อนแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากข้าพเจ้า					
9.	ในการทำงานกลุ่มข้าพเจ้ารับฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
10.	ข้าพเจ้าชอบทำงานตามลำพัง					
11.	เมื่อเพื่อนกระทำความดี ข้าพเจ้าชมเชยเพื่อนด้วยความจริงใจ					
12.	เมื่อได้รับมอบหมายงาน ข้าพเจ้าทำงานอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ					
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่เป็นส่วนหนึ่งของเพื่อนในการสนทนา					
14.	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่ออยู่กับเพื่อน					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
1.	อาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
2.	อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
3.	อาจารย์มีความห่วงใยข้าพเจ้า					
4.	อาจารย์รับฟังเหตุผลของข้าพเจ้า					
5.	อาจารย์ให้ความสนใจข้าพเจ้า ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะเรียนหนังสือไม่เก่ง					
6.	อาจารย์ชมเชยเมื่อข้าพเจ้าทำความดี					
7.	อาจารย์ยิ้มแย้มทักทายข้าพเจ้าเมื่อพบกันนอกห้องเรียน					
8.	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาเรื่องการเรียนกับอาจารย์ได้					
9.	ข้าพเจ้านึกถึงอาจารย์เมื่อมีปัญหาด้านการเรียน					
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอาจารย์ไม่เป็นกันเองกับข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาหรือข้อสงสัยจึงไม่กล้าถามอาจารย์					
11.	เมื่อข้าพเจ้าทำงานบกพร่องอาจารย์จะแนะนำในสิ่งที่ถูกต้อง					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามบรรยากาศทางการเรียน

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
1.	อาจารย์สอนโดยไม่สนใจว่านักศึกษาจะเข้าใจหรือไม่					
2.	วิธีการสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาสนใจในการเรียน					
3.	ขณะสอนของอาจารย์ให้ความสนใจนักศึกษาทุกคนเท่าเทียมกัน					
4.	อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำลังสอน					
5.	อาจารย์กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนโดยการให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนให้ความรู้และประสบการณ์กัน					
6.	การบริหารเวลาในการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
7.	อากาศในห้องเรียนถ่ายเทดี					
8.	สภาพห้องเรียนไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
9.	การบริหารเวลาในการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
10.	วิทยาลัยมีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย					
11.	อุปกรณ์การเรียนการสอนที่อาจารย์ใช้มีสภาพที่ดีในการใช้งาน					
12.	อาจารย์ใช้สื่อประกอบการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
1.	ข้าพเจ้าหาความรู้อยู่เสมอๆ เพื่อความก้าวหน้าด้านการทำงาน					
2.	ข้าพเจ้าศึกษาเล่าเรียน เพื่อจะได้นำความรู้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					
3.	ข้าพเจ้าเรียนเพื่อให้ผ่านไปวันๆ เท่านั้น					
4.	ถ้าข้าพเจ้าเรียนไม่เข้าใจวิชาหนึ่งวิชาใดข้าพเจ้าจะเลิกเรียนทันที					
5.	ความตั้งใจทำงานจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้ในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการ					
6.	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเพื่อจะประสบความสำเร็จในการเรียน					
7.	ข้าพเจ้าคิดลาออกเพราะเบื่อการเรียน					
8.	ข้าพเจ้าไม่ชอบวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้าเพราะเหตุการณ์มักไม่เป็นไปตามแผน					
9.	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเพียงเพื่อให้สอบผ่านเท่านั้น					

ข้อที่	รายการประเมิน	5	4	3	2	1
10.	ข้าพเจ้าจะอดทนต่อการเรียนไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใด เพื่อความสำเร็จในอนาคต					
11.	ข้าพเจ้าจะขยันหมั่นเพียรในการศึกษาเล่าเรียนแม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันยังไม่ดีพอ					
12.	แม้ว่าข้าพเจ้าไม่ชอบวิชาใดก็ตาม ข้าพเจ้าจะพยายามตั้งใจเรียนเพื่อให้สอบได้คะแนนดี					

ตอนที่ 9 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

บรรณานุกรม

- จิตสุภา สวานประเสริฐ. (2543). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียน หลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนวิทยาลัยพาณิชยกรรมในกรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ชมนุช บุญสิทธิ์.(2541).ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายโรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยราชวดีวิทยาคม กรุงเทพมหานคร.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพฯ.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัด
สำเนา.
- ทวีศิลป์ สารเสน. (2543). ความสามารถระหว่างองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมทางการเรียนใน
ห้องเรียนด้านครูผู้สอนกับความพึงพอใจของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา. ปริญญา
นิพนธ์ กศ.ค.กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2547).ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ธีรยุทธ์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา. (2525). “พฤติกรรมในการเรียนการสอน,” ใน เอกสารการสอนชุด
วิชาพฤติกรรมการสอนประถมศึกษาหน่วยที่6-10. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดพับลิช
ซิ่ง.
- นภาพร เมษรักขานิช.(2515). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะในการเรียน
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,อัด
สำเนา.
- บุษกร เพชรวิวรรณ. (2519).ทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อครูในโรงเรียนภาคกลาง
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- พนิดา สิ้นสุวรรณ. (2527). การเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการ
สอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, อัดสำเนา.
- เพ็ญแข ประจันปัจฉิก. (2526). “ลักษณะมุ่งอนาคต,” เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่น
และการอบรมหน่วยที่ 9-15. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมชราช.

- ลลนา พรหมสุวรรณ. (2547). การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยตัวส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดลำนเา.
- วาสนา พิทักษ์สาลี. (2527). ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.วิทยานิพนธ์ ก.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อุดลำนเา.
- สมจิตต์ เพิ่มพูล. (2532). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดลำนเา.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช.ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดลำนเา.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อสกุล	นางสาวกนิศ์พิชญา อัฐมาธิตักดี
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี การประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
การงานปัจจุบัน	บุคลากรทางการศึกษา ประจำศูนย์วิจัย ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทย์พัฒนวิชาการ